

Decreten 1937 - 1997
Decreet van 12 februari 1937
(A.B. 15 februari, p. 136)

betreffende de officieren en onderofficieren van het moederlands leger in dienst in de Kolonie. Compenetratie. Bijzondere bewilligingen en koloniale pensioenen.

Gewijzigd bij : de decreten van 24 mei 1937 (A.B. 15 juni, p. 421) en 17 december 1951 (A.B. 15 januari 1952, p. 309).

Art. 1 Gewijzigd bij het decreet van 24 mei 1937, art. 1.

Dit decreet is toepasselijk :

- 1° op de tot de actieve kaders van het moederlands leger behorende officieren en onderofficieren, die na 1 april 1937, toegelaten of terug toegelaten zijn tot de dienst der Weermacht;
- 2° op de tot de actieve kaders van het moederlands leger behorende officieren en onderofficieren, die slechts voorlopig in de Weermacht benoemd zijn;
- 3° op de tot de actieve kaders van het moederlands leger behorende officieren en onderofficieren en die, definitief benoemd in de Weermacht, overgegaan zijn tot het huidig stelsel, binnen de bij koninklijk besluit voorziene voorwaarden tot optie. - Het is niet toepasselijk op degenen die blijven onder het statutair stelsel van vóór 1 januari 1935;
- 4° op de tot de actieve kaders van het moederlands leger behorende onderofficieren die, met ingang van 1 april 1937, in de administratieve kaders van het koloniaal personeel opgenomen of terug opgenomen werden;
- 5° op de tot de actieve kaders van het moederlands leger behorende onderofficieren die enkel voorlopig in de administratieve kaders van het koloniaal personeel werden benoemd;
- 6° op de tot de actieve kaders van het moederlands leger behorende onderofficieren en die, voorgoed in de administratieve kaders van het koloniaal personeel benoemd, onder het huidig stelsel zullen overgaan, onder de bij koninklijk besluit voorzien optievoorwaarden. Dit stelsel is niet van toepassing op degenen die blijven onder het statutair stelsel van vóór 1 januari 1935.

Art. 2 Onder voorbehoud der in artikelen 9 tot 19 hierna uitgedrukte schikkingen, hebben dezen die niet onderworpen zijn aan het huidig stelsel, geen recht op het koloniaal rust- of invaliditeitspensioen, noch op de kapitaalsbewilligingen, voorzien door de decreten op deze stof.

Art. 3 De belanghebbenden ontvangen om reden van hun effectieve diensten van na 1 april 1937, bijzondere bewilligingen welke hun worden toegekend onder de voorwaarden, in de verhoudingen en binnen de perken bepaald in artikelen 4 tot 9 hierna.

De bepalingen uit artikel 23 van het decreet van 27 november 1934, op de koloniale pensioenen, zijn toepasselijk op deze bewilligingen (1).

Art. 4 De in vorig artikel beoogde bewilliging is gelijk aan 36 t.h. van de gemiddelde activiteitswedde, ontdaan van om het even welke vergoeding, welke de belanghebbende genoot gedurende de tweede laatste jaren effectieve diensten van het tijdperk voor hetwelk de bewilliging verleend wordt.

Nochtans wordt deze wedde op fictieve wijze bepaald overeenkomstig artikel 27 uit het decreet van 27 november 1934 op de koloniale pensioenen, voor de militairen die onderworpen zijn aan het huidig decreet en die vóór 1 januari 1935, in dienst der Kolonie zijn getreden (2).

Zo de dienstperiode welke recht geeft op bewilliging minder bedraagt dan twee jaar, zal de gemiddelde activiteitswedde berekend worden volgens de duur dezer periode.

Art. 5 *Gewijzigd bij het decreet van 17 december 1951, art. 2.*

De verschuldigde bewilliging wordt aan de belanghebbende uitbetaald na het verstrijken van elke diensttermijn.

Zo deze drie jaar werkelijke dienst omsluit, wordt de bewilliging totaal vereffend.

Wanneer de duur der in de loop ener zelfde dienstperiode volbrachte werkelijke diensten, drie jaar te boven gaat, wordt de bewilliging verhoogd met één zesender-tigste per volle maand effectieve diensten volbracht boven de drie jaar.

Wanneer de duur der in de loop ener zelfde dienstperiode volbrachte werkelijke diensten geen drie jaar bereikt, wordt de bewilliging verminderd met één zesender-tigste per volle maand effectieve diensten, niet volbracht beneden de drie jaar.

Treedt niet in aanmerking voor de berekening van de duur der effectieve diensten, de met verlof, of in beschikbaarheid doorgebrachte tijd, de wachttijd, de tijd van schorsing bij tuchtmaatregel of bij ordemaatregel, indien deze gevolgd is door de in beschikbaarheidstelling bij tuchtmaatregel of door de afzetting of nog indien de belanghebbende zich buiten de Kolonie bevindt tijdens de duur dezer schorsing.

De straf der arresten zonder toegang omsluit de schorsing der ambtsbedieningen, maar er wordt geen rekening gehouden met deze schorsing voor de berekening der bewilliging.

Art. 6 Behoudens het geval waarin zij in de Kolonie om gezondheidsredenen, uit hun graad en uit hun ambt ontheven worden, hebben de officieren der actieve kaders van het moederlands leger, die er, op het ogenblik hunner opneming of wederopneming in de dienst der Kolonie, bekleed zijn met de graad van luitenant of onderluitenant, alsmede de onderofficieren dezer kaders, slechts recht op de tot hun eerste diensttermijn behorende bewilliging, na het volbrengen der tweede periode.

Deze bepaling is niet van toepassing op het in 3° uit artikel 1 van dit decreet beoogde personeel.

Art. 7 De tot de in loop zijnde dienstperiode behorende bewilliging is niet verschuldigd in geval van aanvaard ontslag in de loop ener dienstperiode.

De tot de laatste dienstperiode of tot de in loop zijnde dienstperiode behorende bewilliging is niet verschuldigd, in geval van ontslag om zedelijke en verstandelijke ongeschiktheid of van afzetting.

Het recht tot de bewilliging blijft voorbehouden tijdens de duur der schorsing bij ordemaatregel of der in beschikbaarheidstelling bij tuchtmaatregel.

Art. 8 Het aan het stelsel onderworpen personeel dat niet definitief benoemd is op 1 april 1937, geniet het stelsel der bij vorige artikelen voorziene bewilligingen voor zijn op die datum verleende effectieve diensten.

Hetzelfde geldt voor dezen die, van de proeftijd ontslagen, geen drie jaar effectieve diensten zouden tellen, op hierbovengemelde datum.

Art. 9 Het op 1 april 1937 in dienst zijnde personeel dat onderworpen is aan dit decreet en dat, op die datum, ten minste drie jaar werkelijke diensten telt, kan, om reden dezer diensten, onder de voorwaarden, in de verhoudingen en binnen de perken vastgelegd in artikelen 10 tot 18 hierna, hetzij een pensioen, hetzij een bewilliging in kapitaal bekomen.

Onder voorbehoud der in artikelen 10 tot 19 van dit decreet uitgedrukte bepalingen, zijn de in vorig lid beoogde pensioenen en bewilligingen onderworpen aan de bij het decreet van 27 november 1934, vastgelegde regelen.

Art. 10 Zo zij, voor totaal, ten minste vijftien jaar werkelijke dienst tellen op het ogenblik waarop zij de dienst der Kolonie verlaten, hebben de in vorig artikel beoogde leden van het personeel, op dit zelfde ogenblik recht op een rustpensioen, voor hun vóór 1 april 1937 verleende diensten.

Dit pensioen wordt berekend, overeenkomstig de schikkingen uit het decreet van 27 november 1934, voor de totale duur der effectieve diensten, maar het aldus bekomen bedrag wordt vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller de duur vertegenwoordigt der vóór 1 april 1937 verleende diensten, en de noemer de totale duur der werkelijke diensten.

Art. 11 De in artikel 9 beoogde leden van het personeel, die ongeschikt worden erkend hun diensten in Afrika uit te oefenen en ze er later te hernemen, en die in Europa aangeast zijn door een bestendige lichamelijke invaliditeit, worden gepensioneerd voor invaliditeit :

- a) indien hun ongeschiktheid voortvloeit uit wonden bekomen of ongevallen overkomen tijdens de dienst en door het feit van de dienst;
- b) indien zij, voor totaal, ten minste zes jaar werkelijke diensten hebben volbracht, wanneer de ongeschiktheid voortvloeit uit ziekten of uit gebrekkeligheden.

Zij hebben recht op een bewilliging in kapitaal, zo zij minder dan zes jaar werkelijke dienst hebben volbracht voor totaal, wanneer de ongeschiktheid voortvloeit uit ziekten of uit gebrekkeligheden.

Zij hebben eveneens recht op een bewilliging in kapitaal, zo zij, vooraleer, voor totaal, vijftien jaar werkelijke diensten te hebben volbracht, ingevolge onder de dienst of door het feit van de dienst opgelopen verwondingen of overkomen ongevallen of om gezondheidsredenen, voor goed ongeschikt worden erkend voor de dienst der Kolonie, doch niet geslagen zijn door enige bestendige lichamelijke ongeschiktheid in Europa.

In de in vorig lid beoogde veronderstelling, zo de belanghebbende voor totaal ten minste vijftien jaar diensten telt, ontvangt hij het rustpensioen voor anciënni-

teit, berekend voor de werkelijke duur der effectieve diensten volbracht vóór 1 april 1937, overeenkomstig artikel 10 uit dit decreet.

Art. 12 Het in voorgaand artikel beoogd invaliditeitspensioen wordt berekend als volgt :

1° in het in lid A uit artikel 11 hierboven voorziene geval, zo de belanghebbende minder dan vijftien jaar werkelijke diensten telt, ten belope van $14/60$ en van de laatste activiteitswedde ontdaan van om het even welke vergoeding welke hij genoot, vermenigvuldigd met het invaliditeitscoëfficiënt.

Het aldus bekomen produkt wordt vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller het aantal volle jaren vertegenwoordigt der vóór 1 april 1937, volbrachte werkelijke diensten, en de noemer het totale aantal volle jaren der door de belanghebbende volbrachte werkelijke diensten;

2° in het in lid A uit dit artikel 11 hierboven voorziene geval, zo de belanghebbende vijftien jaar of meer werkelijke diensten telt, ten belope van $1/60$, per volle jaar werkelijke diensten vóór 1 april 1937 volbracht, van de laatste activiteitswedde, ontdaan van om het even welke vergoeding, welke hij genoot, vermenigvuldigd met het invaliditeitscoëfficiënt;

3° in het in lid B uit artikel 11 hierboven voorziene geval, zo de belanghebbende minder dan vijftien jaar werkelijke diensten telt, ten belope van $14/60$ en der gemiddelde wedde welke op fictieve wijze vastgesteld is volgens de voorschriften van artikel 27 uit het decreet van 27 november 1934, vermenigvuldigd met het invaliditeitscoëfficiënt.

Het aldus bekomen produkt wordt vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller en de noemer vastgesteld worden op de in 1° van dit artikel aangeduide basissen;

4° In het in lid B uit artikel 11 hierboven voorziene geval, zo de belanghebbende vijftien jaar of meer werkelijke diensten telt, ten belope van $1/60$ e per volle jaar werkelijke diensten vóór 1 april 1937 volbracht, van de gemiddelde wedde op fictieve wijze vastgesteld volgens de voorschriften van artikel 27 uit het decreet van 27 november 1934, vermenigvuldigd met het invaliditeitscoëfficiënt.

De bepaling welke lid 3 uit artikel 8 van voormeld decreet uitmaakt, is niet toepasselijk op de krachtens dit decreet toegekende invaliditeitspensioenen.

Art. 13 De in artikel 11 beoogde bewilliging in kapitaal behelst zoveel maal één maand der laatste activiteitswedde, ontdaan van alle vergoeding, als dat de belanghebbende volle jaren diensten heeft volbracht, vóór 1 april 1937; zij wordt berekend ten belope van anderhalve maand dezer wedde, voor elk volle dienstjaar, volbracht vanaf het achtste jaar, vóór bovengemelde datum.

Voor degenen die minder dan twaalf volle jaren werkelijke diensten tellen vóór 1 april 1937, mag de bewilliging in kapitaal de 50.000 frank niet overschrijden; voor degenen die ten minste twaalf volle jaren werkelijke diensten tellen op deze datum, wordt dit maximum op 80.000 frank gebracht.

Art. 14 In de gevallen waarin er aanleiding kan bestaan tot het toekennen van een invaliditeitspensioen, overeenkomstig artikelen 11 en 12, wordt het volgens artikel 10, berekende rustpensioen bij voorkeur toegekend op het invaliditeitspensioen, zo de belanghebbende, voor totaal, ten minste, vijftien jaar diensten heeft volbracht, telken-

male het bedrag van dit rustpensioen ten minste gelijk is aan het bedrag van het verleenbaar invaliditeitspensioen.

In de gevallen waarin er aanleiding kan bestaan tot het toekennen van een invaliditeitspensioen, overeenkomstig artikelen 11 en 12, wordt er bij voorkeur, een bewilliging in kapitaal verleend, telkenmale zijn inkomen, berekend aan de voet van 5 t.h. 's jaars, ten minste gelijk is aan het pensioen.

Art. 15 Er wordt geen enkel pensioen noch bewilliging in kapitaal toegekend aan de leden van het aan huidig decreet onderworpen personeel in de volgende gevallen :

1° ontslag;

2° afzetting;

3° veroordeling tot een lijfstraf of tot een strafdienst van drie jaar of meer.

Nochtans wordt, in geval van ineerherstelling, het recht tot het pensioen hersteld vanaf de datum der ineerherstelling.

Art. 16 *Gewijzigd bij het decreet van 24 mei 1937, art. 2.*

De leden van het personeel die de dienst der Kolonie verlaten hebben en die onder het huidig stelsel terug zouden opgenomen worden, behouden het genot van de verlopen achterstallen van hun rustpensioen.

Dit pensioen ondergaat geen enkele vermeerdering uit hoofde van de na de wederopname volbrachte diensten.

De belanghebbende houdt op het pensioen te trekken tot op de dag waarop hij opnieuw de dienst verlaat. Op die datum, bekomt hij het weder onder voorbehoud der in artikel 15 hierboven uitgedrukte bepalingen.

Art. 17 *Gewijzigd bij het decreet van 24 mei 1937, art. 3 en 4.*

De leden van het personeel die de dienst der Kolonie verlaten hebben en die onder het huidig stelsel wederaangenomen zijn, verliezen het genot van het invaliditeitspensioen dat hun, voor hun vroegere diensten, zou verleend zijn.

Zij behouden, evenwel, de vervallen achterstallen van dit pensioen.

Gebeurlijk kunnen de vroeger volbrachte diensten aanleiding geven, op het ogenblik waarop zij de dienst verlaten, tot een rustpensioen, zo zij, voor totaal ten minste vijftien jaar dienst tellen, of tot een invaliditeitspensioen of bewilliging in kapitaal, berekend op de basissen van dit decreet.

De breuk, waarvan in artikel 10 gewaagd wordt, heeft nochtans als teller, de duur van de vroeger, onder het stelsel der pensioenen volbrachte werkelijke diensten, en als noemer, de totale duur der werkelijke diensten; deze waarvan sprake in artikel 12, heeft als teller het getal vroeger volledige werkelijke dienstjaren, volbracht onder het stelsel der pensioenen, en als noemer, het totaal getal volledige werkelijke dienstjaren.

Art. 18 *Gewijzigd bij het decreet van 24 mei 1937, art. 5 en 6.*

De leden van het personeel die de dienst der Kolonie verlaten hebben en die weder-aangenomen zijn onder het huidig stelsel, verliezen het genot der bewilliging in kapitaal welke hun, voor hun vroegere diensten, zou toegekend zijn.

Dit bedrag wordt wederbekomen op de eerste in artikelen 3 tot 8 van dit decreet voorziene bewilligingen, zo nodig op de volgende bewilligingen.

Zo de bewilligingen waarvan sprake het weder te bekomen bedrag niet dekken, maakt het overschot het voorwerp uit ener afhouding op de eerste achterstallen van het pensioen of op het bedrag der nieuwe bewilliging in kapitaal welke de belanghebbende zou genieten overeenkomstig het laatste lid van dit artikel.

In de veronderstelling dat het weder te bekomen bedrag hoger is dan de geïnde bewilligingen en dat de belanghebbende geen recht heeft noch op het pensioen noch op een nieuwe bewilliging in kapitaal, blijft het overschot hem verworven.

Gebeurlijk kunnen de vroeger volbrachte diensten aanleiding geven, op het ogenblik dat de belanghebbende de dienst verlaat, op een rustpensioen, zo hij voor totaal ten minste vijftien jaar dienst telt, of op een invaliditeitspensioen of op een nieuwe bewilliging in kapitaal, berekend op de basissen van dit decreet.

De breuk, waarvan in artikel 10 gewaagd wordt, heeft nochtans als teller, de duur van de vroeger, onder het stelsel der pensioenen volbrachte werkelijke diensten, en als noemer, de totale duur der werkelijke diensten; deze waarvan sprake in artikel 12, heeft als teller het getal vroeger volledige werkelijke dienstjaren, volbracht onder het stelsel der pensioenen, en als noemer, het totaal getal volledige werkelijke dienstjaren.

Art. 19 *Gewijzigd bij het decreet van 24 mei 1937, art. 7.*

De vroegere diensten geven niet aanleiding tot pensioen of bewilliging in kapitaal, voor de leden van het personeel die de dienst verlaten hebben en terug aangenomen zijn onder het huidig stelsel, in de gebeurlijkheid dat zij aanvankelijk de dienst verlaten hebben, zonder deze voordelen te bekomen.

Art. 20 Dit decreet heeft zijn uitwerking op 1 april 1937.

1 Het regime ingevoerd bij het decreet van 27 november 1934 werd vervangen door dit van het decreet van 23 juli 1943.

2 Het regime ingevoerd bij het decreet van 27 november 1934 werd vervangen door dit van het decreet van 23 juli 1943.

Decreet van 8 juli 1946
(B.B. 10 september, p. 1406).

betreffende de officieren en onderofficieren van het moederlands leger, in dienst van de Kolonie. Compenetratie. Bijzondere bewilligingen en koloniale pensioenen.

Gewijzigd bij : *het decreet van 17 december 1951 (A.B. 15 januari 1952, p. 309).*

Art. 1 Indien de tot de actieve kaders van het moederlands leger behorend en onder het stelsel van bij het decreet van 12 februari 1937 voorziene bijzondere bewilligingen dienend militair "loopbaan-einde" wordt gesteld, in zulke voorwaarden dat hij het koloniaal rustpensioen zou bekomen hebben indien hij onder het stelsel van de pensioenen zou hebben gediend, of zo deze militair bij de Kolonie uit zijn graad en uit zijn ambt werd ontheven wegens lichamelijke ongeschiktheid tot de koloniale dienst, dan maken de bijzondere bewilligingen van het stelsel van de compenetratie die hij sedert 1 januari 1941 heeft getrokken, het voorwerp uit van een herziening op grondslag van de onderscheiden vereffeningsbedragen der wedden, die met ingang van deze datum werden opgemaakt.

Het overige wordt aan de belanghebbenden vereffend onder dezelfde voorwaarden als de bijzondere bewilligingen.

Art. 2 Zodra de militair, onderworpen aan het stelsel van de bij het decreet van 12 februari 1937 voorziene bijzondere bewilligingen, 15 jaar dienst bereikt, worden de bedoelde bijzondere bewilligingen, met ingang van 1 januari 1941, herzien op grondslag van de onderscheiden vereffeningsbedragen der wedden, die sedert deze datum werden opgemaakt.

Het overige wordt hen uitbetaald onder dezelfde voorwaarden als de bijkomende bewilligingen. Deze worden hem vervolgens uitbetaald op grondslag van de onderscheiden vereffeningsbedragen der wedden.

Art. 3 Dit decreet is, met terugwerkende kracht toepasselijk op de tot de actieve kaders van het moederlands leger behorende militairen die in Kongo onder het stelsel van de bij het decreet van 12 februari 1937 voorziene bijzondere bewilligingen hebben gediend, die tussen 1 januari 1941 en de datum van het inwerkingtreden van dit decreet, "loopbaan-einde" werden gesteld in de bij artikel 1 opgesomde voorwaarden of die, gedurende deze periode, wegens lichamelijke ongeschiktheid tot de koloniale dienst uit hun graad en hun ambt werden ontheven.

Decreet van 23 juli 1949
(A.B. 15 augustus, p. 1442)

tot regeling van het pensioen der agenten van het bestuur, van de militaire agenten en van de gerechtsbeambten der Kolonie.

Gewijzigd bij : de decreten van 3 juli 1950 (A.B. 15 augustus, p. 879), 29 augustus 1955 (A.B. 15 september, p. 1359 en 1366), 5 september 1955 (A.B. 1 oktober, p. 1408), 12 september 1956 (A.B. 1 oktober, p. 1650), 2 mei 1957 (A.B. 1 juni, p. 1301), 28 juli 1958 (A.B. 15 augustus, p. 1396) en 23 juni 1960 (Kongolees Staatsblad nr. 30 van 25 juli).

Art. 1 Gewijzigd bij de decreten van 12 september 1956, art. 1 en 28 juli 1958, art. 1.

De bepalingen van dit decreet zijn van toepassing op het personeel van het bestuur in Afrika, op de officieren en onderofficieren van het Europees kader der Weermacht, op het gerechtspersoneel en het personeel der gerechtelijke politie van de parketten, en op het personeel der kaders van het openbaar onderwijs en van de erediensten, van de inspectie van het onderwijs en van de officiële scholen, onderworpen aan de statutaire regeling welke hun eigen is, die op 1 januari 1946 of op een latere datum in vast verband benoemd en in werkelijke dienst van de Kolonie zijn.

Met ingang van 1 januari 1956 wordt het voordeel van deze bepalingen uitgebreid tot de personeelsleden-stagiaires.

AFDELING I. Rustpensioen voor anciënniteit

Art. 2 Gewijzigd bij het decreet van 28 juli 1958, art. 2.

De in artikel 1 vermelde personeelsleden die tenminste een loopbaan van 15 jaar tellen, hebben recht op een rustpensioen.

Voor een loopbaan van 23 jaar en meer, wordt het rustpensioen berekend naar rato van 1/60e, per jaar dienst, van de laatste statutaire activiteitswedde, na aftrek van elke vergoeding.

Voor een loopbaan van minder dan 23 jaar, wordt het berekend naar rato van 1/60e per jaar dienst van genoemde statutaire wedde vermenigvuldigd met de, in de tabel van artikel 2 van voornoemd decreet, aangeduide reducerende coëfficiënt.

reducerend
coëfficiënt :

22 jaar	0,975
21 jaar	0,950
20 jaar	0,925
19 jaar	0,900
18 jaar	0,875
17 jaar	0,850
16 jaar	0,825
15 jaar	0,800

Voor toepassing der coëfficiënten van gezegde tabel, komen in aanmerking de volledige jaren, die tellen voor de opening van het recht op pensioen en berekend worden overeenkomstig de bepalingen van artikel 3, II van dit decreet.

Het pensioen mag het maximum van 210.000 frank niet overschrijden.

De in artikel één vermelde agenten die gemachtigd zijn hun recht op het rustpensioen te doen gelden zoals voorzien door deze bepalingen kunnen ten einde zich in Belgisch Kongo of in Ruanda-Urundi, als kolonist te vestigen, het geïncapitaliseerde derde van genoemd pensioen bekomen waarvan de toekenningvoorwaarden, het bedrag en de uitbetaling hierna worden bepaald :

- a) minder dan 45 jaar oud zijn op de datum van de opening van het recht op het pensioen;
- b) een onherroepelijke aanvraag tot kapitalisatie indienen, bij de Gouverneur-Generaal, die ze overmaakt vergezeld van zijn advies en beschouwingen, aan de Commissie der pensioenen voorzien bij artikel 20; deze aanvraag moet ingediend worden ten laatste binnen de drie maanden nadat de agent op eindeloopbaan gesteld is;
- c) het bedrag der kapitalisatie wordt berekend op de basis van het gemiddeld uitbetalingsbedrag der pensioenen in de loop van het dienstjaar dat de aanvraag voorafgaat en volgens het grondtarief "Belgische tabel M 4 t.h.", hierna aangegeven :

Grondslag : Belgische tabel M 4 t.h.

Prijs van een onmiddellijke rente van één frank voor de leeftijd van 20 tot 65 jaar.

Leeftijd	Prijs
20	19,1788
21	19,0452
22	18,9070
23	18,7637
24	18,6155
25	18,4623
26	18,3038
27	18,1400
28	17,9707
29	17,7962
30	17,6159
31	17,4302
32	17,2383
33	17,0411
34	16,8379
35	16,6290
36	16,4140
37	16,1933
38	15,9667
39	15,7342
40	15,4958
41	15,2516

42	15,0019
43	14,7462
44	14,4853
45	14,2188
46	13,9469
47	13,6703
48	13,3886
49	13,1021
50	12,8113
51	12,5163
52	12,2175
53	11,9152
54	11,6096
55	11,3009
56	10,9899
57	10,6768
58	10,3618
59	10,0460
60	9,7292
61	9,4119
62	9,0951
63	8,7788
64	8,4637
65	8,1504

Art. 3

Gewijzigd bij de decreten van 3 juli 1950, art. 1, c) , 29 augustus 1955, art. 1, 2 mei 1957, art. 1 en 28 juli 1958, art. 3 en 4.

- I. Tellen voor de berekening van het bedrag van het pensioen :
- a) de werkelijke diensten in de Kolonie, de gedurende de proeftijd verleende werkelijke diensten inbegrepen ;
 - b) de diensten verleend in de Kolonie, door de leden van het tijdelijk personeel, die daarna onder het stelsel van het statuut zijn overgegaan.
- Wanneer de belanghebbenden hun rechten uitoefenen met het oog op het bekomen van het pensioen op hetwelk zij kunnen aanspraak maken, krachtens het decreet van 10 oktober 1945 op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroege dood der werknemers, uit hoofde van hun prestaties in dienst van de Kolonie, stort de Koloniale Kas voor Werknemerspensioenen en Gezinstoeelagen aan de Koloniale Schatkist het gedeelte van de rente voortkomend van de stortingen der werkgevers. De rest blijft verworven aan de belanghebbenden ;
- c) de officiële zendingen in de vreemde koloniën of landen, voor rekening van de Kolonie ;
 - d) de militaire diensten gedaan in het Belgisch leger of in de legers der met België verbonden mogendheden, tijdens de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945, door de agenten die respectievelijk op 1 augustus 1914 en 10 mei 1940 in werkelijke dienst in de Kolonie of met regelmatig verlof waren ;

- e) de diensten in Afrika bij het Speciaal Comité van Katanga verleend :
 - 1° vóór 1 september 1910 ;
 - 2° na 1 september 1910, bij beslissing van de Minister van Koloniën ten gunste van de agenten, door hem gemachtigd om hun ambt in de Kolonie te staken ten einde het bij dit organisme voort te zetten ;
- f) de in Afrika bij de exploitatie van de D.T. gedane diensten, vóór de overneming door de Kolonie van gezegde exploitatie ;
- g) de dienst gedaan door de personen die opgevorderd of gemobiliseerd werden bij de Weermacht, gedurende een periode begrepen tussen 10 mei 1940 en 8 mei 1945 en later toegelaten onder het stelsel van het statuut ;
- h) de perioden van terugroeping onder de wapenen bij de Weermacht ten titel van reserve-officier of reserve-onderofficier ;
- i) de perioden van afwezigheid wegens ziekte of gebrek en bevestigd door een geneeskundig getuigschrift ;
- j) de gemachtigde opdrachten in hoedanigheid van aangewezen vertegenwoordigers van erkende beroepsorganismen ;
- k) de opdrachten vervuld bij de Minister van Koloniën en de diensten die de agenten van de Kolonie als dusdanig geroepen zijn te doen bij het Hoofdbestuur, bij beslissing van de Minister ;
- l) de diensten gedaan in de Kolonie vóór hun opneming in de koloniale kaders, door de agenten van het Ministerie van Koloniën, gemachtigd dienst te nemen in de kaders van het personeel van de Kolonie ;
- m) het forfaitaire zesde van de duur der werkelijke diensten welke in de Kolonie of bij officiële zendingen buiten de Kolonie, en voor rekening dezer, werden volbracht op voorwaarde dat het personeelslid een loopbaan van 15 jaar telt. Voor de personeelsleden die na 31 december 1954, het einde van hun loopbaan bereiken, wordt het in voorgaand lid vermelde forfaitaire zesde verhoogd tot één vijfde van de duur der diensten na de eerste 15 jaar ;
- n) de tijd gedurende dewelke de agenten die gedurende de oorlog 1940-1945, in de bezette gebieden opgehouden werden, ter beschikking gesteld werden, met uitzondering van diegenen waartegen tuchtmaatregelen werden getroffen wegens hun houding onder de oorlog ;
- o) de diensten gedaan door de agenten die ontslag bekwamen en daarna terug in de dienst van de Kolonie aangenomen werden ;

- p) de diensten gepresteerd door de afgezette personeelsleden, indien zij ten minste een loopbaan van 15 jaar tellen ;
 - q) de werkelijke diensten in de Kolonie volbracht in de hoedanigheid van voorlopig of van vastbenoemde beroepsmagistraat.
- II. Bij de berekening van de tijd vereist voor de opening van het recht op pensioen tellen :
- a) de diensten vermeld onder I van dit artikel, uitgezonderd de forfaitaire vermeerdering waarvan sprake onder m) hierboven. Deze vermeerdering geldt echter voor de vaststelling van het reducerend coëfficiënt ;
 - b) de werkelijke diensten gedaan in Afrika in de beroepsmagistratuur, hetzij met voorlopige aanstelling hetzij met vaste aanstelling door de administratieve en militaire agenten en de gerechtsagenten ;
 - c) de werkelijke diensten gedaan in de Kolonie in hoedanigheid van gerechtsagenten door de administratieve en militaire agenten en de diensten gedaan in hoedanigheid van administratieve en militaire agenten door de gerechtsagenten ;
 - d) de tijd van terbeschikkingstelling om een andere reden dan bij tuchtmaatregel, voor vestiging of wegens persoonlijke aangelegenheden.

AFDELING II. Invaliditeitspensioenen

Art. 4

Vervangen door het decreet van 12 september 1956, art. 2.

De in artikel 1 bedoelde personeelsleden die ongeschikt erkend zijn om hun diensten in Afrika voort te zetten en om ze er later te hernemen en die in Europa door een bestendige lichamelijke invaliditeit getroffen zijn, worden wegens invaliditeit gepensioneerd :

- a) indien hun ongeschiktheid voortvloeit uit gedurende hun dienst en uit hoofde van die dienst opgelopen verwondingen of overkomen ongevallen.

Deze bepaling is eveneens met ingang van 1 januari 1949 van toepassing op de officieren en onderofficieren die tot de actieve kaders van het moederlands leger behoren en onderworpen zijn aan de regeling der compenetratie bepaald door het decreet van 12 februari 1937.

Wanneer het voorgaande lid wordt toegepast, blijven de verdiende bewilligingen verworven, met uitsluiting van de bewilliging welke betrekking heeft op de termijn tijdens welke de ongeschiktheid tot de koloniale dienst voortvloeiende uit tijdens de dienst en uit hoofde van die dienst opgelopen verwondingen of overkomen ongevallen, vastgesteld wordt ;

- b) indien hun ongeschiktheid voortvloeit uit ziekten of gebrekkelijkheid ;
- c) indien hun ongeschiktheid gedeeltelijk voortvloeit uit tijdens hun dienst en uit hoofde van die dienst opgelopen verwondingen of overkomen ongevallen en gedeeltelijk uit ziekten of gebrekkelijkheid.

Art. 5 *Vervangen door de decreten van 12 september 1956, art. 2 en 28 juli 1958, art. 5.*

De in artikel 1 bedoelde personeelsleden, die na een loopbaan van 15 jaar ingevolge gedurende hun dienst en uit hoofde van die dienst opgelopen verwondingen of overkomen ongevallen of ingevolge ziekten of gebrekkelijkheid voorgoed ongeschikt worden erkend om in de Kolonie te dienen, maar in Europa door geen enkele bestendige lichamelijke invaliditeit getroffen zijn, ontvangen het rustpensioen voor anciënniteit.

Art. 6 *Vervangen door de decreten van 12 september 1956, art. 2 en 28 juli 1958, art. 5.*

§ 1. Het krachtens de bepalingen van lid a) uit artikel 4 hierboven toegekend invaliditeitspensioen wordt berekend als volgt :

Indien de belanghebbende een loopbaan van minder dan 23 jaar telt, naar rato van 23/60e der laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding welke hij genoten heeft, vermenigvuldigd met de invaliditeitscoëfficiënt of naar rato van 1/60e per jaar dienst van genoemde wedde, wanneer dit resultaat voordeliger is.

Indien hij een loopbaan van 23 jaar en meer telt, naar rato van 1/60e per jaar dienst van de laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding welke hij genoten heeft, plus een bijpensioen, berekend naar rato van de 14/60e van genoemde wedde, vermenigvuldigd met de invaliditeitscoëfficiënt.

§ 2. Het krachtens de bepalingen van lid b) van artikel 4 hierboven toegekende invaliditeitspensioen wordt berekend als volgt :

Indien de belanghebbende een loopbaan van minder dan 6 jaar of een loopbaan van 6 jaar tot minder dan 15 jaar telt, onderscheidenlijk naar rato van 10/60e of van 14/60e van de laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding die hij genoten heeft, vermenigvuldigd met de invaliditeitscoëfficiënt.

Indien hij een loopbaan van 15 jaar en minder dan 23 jaar telt, naar rato van 1/60e per jaar dienst van de laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding welke hij genoten heeft.

Indien hij een loopbaan van 23 jaar en meer telt, naar rato van 1/60e per jaar dienst van de laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding welke hij genoten heeft, plus een bijpensioen berekend naar rato van de 14/120e van genoemde wedde, vermenigvuldigd met de invaliditeitscoëfficiënt.

§ 3. Het invaliditeitspensioen toegekend krachtens de bepalingen van lid c) van artikel 4 hierboven wordt berekend als volgt :

Indien de belanghebbende een loopbaan van minder dan 15 jaar telt, naar rato van 23/60e van de laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding welke hij genoten heeft, vermenigvuldigd met de invaliditeitscoëfficiënt erkend voor verwondingen of ongevallen, plus, naargelang van het geval, 14/60e van dezelfde wedde indien hij tenminste een loopbaan van 6 jaar heeft volbracht of 10/60e van deze wedde indien hij een loopbaan van minder dan

6 jaar telt, vermenigvuldigd met de coëfficiënt erkend voor ziekten of gebrekkelijkheid.

Indien hij een loopbaan van 15 jaar en minder dan 23 jaar telt, naar rato van 1/60e per jaar dienst van de laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding welke hij genoten heeft, of naar rato van 23/60e van genoemde wedde, vermenigvuldigd met de coëfficiënt bekomen door optelling van de twee erkende invaliditeitscoëfficiënten, wanneer dit resultaat voordeliger is.

Indien hij een loopbaan van 23 jaar en meer telt, naar rato van 1/60e van de laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding welke hij genoten heeft, plus de bijpensioenen onderscheidenlijk berekend naar rato van de 14/60e van genoemde wedde, vermenigvuldigd met de invaliditeitscoëfficiënt erkend voor verwondingen of ongevallen en naar rato van 14/120e van dezelfde wedde, vermenigvuldigd met de invaliditeitscoëfficiënt erkend voor ziekten of gebrekkelijkheid.

Het minimumbedrag van het invaliditeitspensioen is vastgesteld op 55.000 frank 's jaars, indien de lichamelijke invaliditeit ten minste 60 t.h. bedraagt.

Voor de personeelsleden die ten minste 12 volledige jaren werkelijke diensten tellen, mag het invaliditeitspensioen, van 1 januari 1955 af, niet minder bedragen dan 55.000 frank 's jaars.

Het tweede lid van artikel 2 van het gewijzigd decreet van 12 maart 1954 is niet van toepassing wanneer het minimum-invaliditeitspensioen toegekend wordt krachtens deze bepalingen.

Art. 7 *Opgeheven bij het decreet van 12 september 1956, art. 3.*

Art. 8 Lichamelijke invaliditeit welke minder bedraagt dan 10 t.h. van de volle validiteit, komt niet in aanmerking.

Art. 9 De oorzaak, de aard en de gevolgen van de verwondingen of ongevallen, worden gerechtvaardigd in de bij koninklijk besluit bepaalde vormen en tijdsbestekken.

De slaapziekte wordt als ongeval aanzien.

Art. 10 *Vervangen door het decreet van 5 september 1955, enig art.*

In de gevallen welke aanleiding kunnen geven tot een eigenlijk invaliditeitspensioen wordt, wanneer de aard der bestendigheid of de invaliditeitsgraad niet van den beginne aan op bepaalde wijze kan worden vastgesteld een voorlopig jaarlijks pensioen toegekend door de Minister van Koloniën op het zicht van de voorlopige beslissingen van de bij artikel 14 bedoelde Geneeskundige Commissie.

Het kan verhoogd, verlaagd of afgeschaft worden, naar gelang de invaliditeit verhoogt, vermindert of verdwijnt.

Het lid van het personeel, gepensioneerd wegens anciënniteit, dat meent rechten te kunnen doen gelden op een invaliditeitspensioen, moet de invaliditeit laten vaststellen door de Geneeskundige Commissie vóór het verstrijken van de

termijn van drie jaar, vanaf de datum van de notificatie aan de belanghebbende van de maatregel waarbij een einde werd gemaakt aan zijn koloniale loopbaan.

Belanghebbende zal eventueel op zijn kosten, het geneeskundig of ander bewijs moeten leveren van de redenen die zijn aanvraag staven.

In geval de aanvraag ontvankelijk verklaard wordt door de Geneeskundige Commissie wordt het anciënniteitspensioen vervangen door het invaliditeitspensioen. Dit laatste neemt een aanvang op de datum van het proces-verbaal dat de beslissingen van de Geneeskundige Commissie vaststelt.

Gebeurlijk wordt het invaliditeitspensioen vervangen door het anciënniteitspensioen vanaf de datum van het proces-verbaal van de Geneeskundige Commissie waarbij vastgesteld wordt dat de invaliditeit is verdwenen of lager is dan 10 t.h. van de volledige validiteit. Hetzelfde geldt indien het proces-verbaal de geschiktheid van de gepensioneerde tot de koloniale dienst vermeldt.

Art. 11 *Aangevuld bij het decreet van 5 september 1955, enig art.*

De agent die een voorlopig invaliditeitspensioen geniet, is gehouden zich aan het onderzoek te onderwerpen van de bij artikel 14 bedoelde Geneeskundige Commissie op de tijdstippen welke deze Commissie vaststelt.

De Geneeskundige Commissie is gehouden, ten laatste bij het verstrijken van de termijn van drie jaar, definitieve beslissingen te treffen ; op het zicht van die beslissingen wordt het invaliditeitspensioen geweigerd of toegestaan.

Deze termijn neemt een aanvang vanaf de datum van de notificatie aan belanghebbende van de maatregel waarbij een einde werd gemaakt aan zijn koloniale loopbaan.

Art. 11bis *Ingevoegd bij het decreet van 5 september 1955, enig art.*

In afwijking van de bepalingen betreffende de termijn van drie jaar waarvan sprake in artikel 11, is de Geneeskundige Commissie gemachtigd haar beslissingen te treffen buiten deze periode indien de gewezen leden van het personeel door deze erkend worden, getroffen te zijn door laattijdige ziekteverschijnselen van een specifieke tropische kwaal die door de aard zelve er van niet binnen de drie jaar kon ontdekt worden.

Het invaliditeitspensioen, eventueel toegekend of herzien, alsook het pensioen dat het rustpensioen voor anciënniteit zou vervangen neemt een aanvang op de datum van het proces-verbaal dat de besluiten van de Geneeskundige Commissie bevat. Vanaf diezelfde datum begint een nieuwe termijn van drie jaar tijdens welke de Geneeskundige Commissie er toe gehouden is definitieve besluiten te formuleren.

In afwijking van de bepalingen van de 2e alinea van artikel 20 moeten de leden van het personeel bedoeld in onderhavig artikel en die noch een rustpensioen voor anciënniteit noch een invaliditeitspensioen genieten binnen een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal van de Geneeskundige Commissie dat de gunstige besluiten bevat, een aanvraag indienen tot het bekomen van het invaliditeitspensioen of van de bewilliging in kapitaal.

Art. 12 *Gewijzigd bij het decreet van 12 september 1956, art. 3.*

Het voorlopig invaliditeitspensioen wordt vastgesteld naar de regelen bepaald voor het vaststellen van het invaliditeitspensioen.

Art. 13 *Gewijzigd bij het decreet van 12 september 1956, art. 3.*

Geeft geen aanleiding tot het verlenen van een invaliditeitspensioen, de ongeschiktheid tot de dienst in Afrika of de lichamelijke invaliditeit :

- 1° wanneer deze stellig niet een gevolg is van de dienst;
- 2° wanneer zij te wijten is aan de weigering of de nalatigheid van de agent zich aan een voorbehoedende geneeskundige behandeling of aan door het gouvernement voorgeschreven gezondheidsmaatregelen te onderwerpen.

Hetzelfde geldt voor de ongeschiktheid of invaliditeit welke overkomt gedurende het verlof of gedurende de tijd van terbeschikkingstelling of van de schorsing, tenzij de belanghebbenden het bewijs leveren dat de ongeschiktheid het rechtstreeks gevolg is van ziekten of van gebreken opgedaan in de beoefening van hun koloniale ambten en welke niet zijn uitgesloten krachtens voorgaande bepalingen.

Nochtans, bij voorkomend geval, blijft het recht op rustpensioen voor anciënniteit open.

Art. 14 *Vervangen door het decreet van 5 september 1955, enig art.*

Een koninklijk besluit zal de samenstelling, de bevoegdheden en de werking bepalen van de Geneeskundige Commissie belast met de vaststelling van de aard der bestendigheid en met de aanduiding van de graad van de lichamelijke invaliditeit van het personeel.

Deze Commissie brengt tevens advies uit over de lichamelijke ongeschiktheid tot koloniale dienst.

De Minister of het personeelslid kan in hoger beroep gaan tegen de beslissing binnen de 30 dagen van de betekening die er van wordt gedaan.

De samenstelling, de bevoegdheden en de werking van de Geneeskundige Commissie van beroep worden eveneens bepaald bij koninklijk besluit.

AFDELING III. Pensioen van de Gouverneur-Generaal

Art. 15 Het pensioen van de Gouverneur-Generaal wordt berekend bij toepassing van de bepalingen uit dit decreet, zonder tussenkomst van het reducerend coëfficiënt en zonder dat de toelating tot het pensioen onderworpen wordt aan een dienstitijd die 5 jaar te boven gaat.

Het bij artikel 2 bepaald maximum wordt evenwel, voor wat betreft het pensioen van de Gouverneur-Generaal, op 225.000 frank gebracht.

AFDELING IV. Algemene bepalingen

Art. 16 Voor de berekening van het bedrag der pensioenen, worden de dagen welke geen maand uitmaken in het totaal van de tijd dat in aanmerking komt voor het vaststellen van dit bedrag, voor een maand aangerekend.

Voor alle bewerkingen voortvloeiend uit dit decreet, worden de breuken van een frank weggelaten.

Art. 17 Het pensioen neemt aanvang naar gelang het geval hetzij op de datum van de op eindloopbaanstelling of van het ontslag om gezondheidsredenen hetzij de dag waarop de koloniale agent als dusdanig ophoudt een activiteits-, terbeschikkingstellings- of verlofwedde te genieten.

Art. 18 *Vervangen door het decreet van 2 augustus 1955, art. 1 en gewijzigd bij de decreten van 2 mei 1957, art. 2 en 28 juli 1958, art. 6.*

In de hiernavolgende gevallen wordt geen pensioen of uitkering verleend :

- 1° ontslag vóórdat een loopbaan van 15 jaar in de Kolonie werd volbracht ;
- 2° afzetting onder dezelfde voorwaarden.

Het recht op het bekomen of op het genot van het pensioen wordt geschorst :

- 1° tijdens de duur der hechtenis, ondergaan in uitvoering van een veroordeling hetzij tot een strafdienst van meer dan zes maanden, hetzij tot een criminele straf, hetzij tot een gevangenisstraf van meer dan zes maanden of tot verscheidene dezer straffen waarvan het totaal 6 maanden te boven gaat.

Tijdens de duur van schorsing hebben de echtgenote en de kinderen van de veroordeelde, ten laste van de Koloniale Schatkist, recht op een pensioen dat gelijk is aan het pensioen dat zij zouden ontvangen hebben indien hij overleden was;

- 2° ten opzichte van de personen die tot één of verscheidene van de in het 1° bedoelde straffen veroordeeld zijn en zich niet aanmelden om de straf te ondergaan of om de weerspanningheid te zuiveren.

Art. 19 *Gewijzigd bij de decreten van 12 september 1956, art. 3 en 28 juli 1958, art. 7.*

De gepensioneerde agent die in de Kolonie dienst herneemt, houdt op zijn pensioen te trekken zolang hij een wedde geniet.

Op het ogenblik dat hij opnieuw de dienst verlaat, wordt het pensioen dat hem werd verleend, bij voorkomend geval, herzien, waarbij dan gans de gedane dienst in aanmerking komt.

Nochtans, ingeval hij voor zijn vroegere diensten, een als pensioen geldende bewilliging in kapitaal moest ontvangen hebben, zou er het bedrag van worden afgehouden op de achterstallen van het pensioen dat hem voor gans zijn dienst zou worden toegekend.

Het ontslagen of ontslag nemende personeelslid die dienst herneemt, is uit oogpunt van pensioen gemachtigd aan zijn nieuwe loopbaan, de diensten toe te voegen, welke zijn ontslag voorafgingen.

Art. 20 *Gewijzigd bij het decreet van 12 september 1956, art. 3.*

Voor het bekomen van een der bij dit decreet bepaalde pensioenen dient, in de bij koninklijk besluit vastgestelde vormen, het bestaan der vereiste voorwaarden bewezen.

De aanvraag tot het bekomen van een der bedoelde pensioenen dient, op straf van verval, binnen de vijf jaar ingediend. Het verjaringsverwilt neemt aanvang vanaf het ogenblik dat het recht opent.

Er wordt een Commissie opgericht die gelast is haar advies uit te brengen over ieder geschil dat zou ontstaan bij de toepassing van deze bepalingen.

De samenstelling, de bevoegdheden en de werking der Commissie worden bij koninklijk besluit vastgesteld.

Art. 21 *Gewijzigd bij het decreet van 23 juni 1960.*

Alle pensioen of alle als pensioen geldende bewilligingen in kapitaal worden bij koninklijk besluit verleend.

De voorlopige pensioenen worden bij ministerieel besluit verleend.

De Koning en de Minister kunnen delegatie van hun macht verlenen.

In afwachting van de goedkeuring der pensioenen en bewilligingen door het Rekenhof, kan de Minister van Belgisch Kongo en van Ruanda-Urundi, naar gelang het geval hetzij regelmatige voorschotten verlenen in mindering te brengen op de achterstallen van het pensioen, hetzij één of meerdere voorschotten op het bedrag van de bewilliging in kapitaal.

Art. 22 Het pensioen wordt verworven en uitbetaald per maand. Iedere begonnen maand is verschuldigd.

Een koninklijk besluit zal de betalingsmodaliteiten bepalen.

Art. 23 De pensioenachterstallen verjaren na vijf jaar te rekenen van af de eerste januari van het jaar dat zijn naam geeft aan het dienstjaar.

Art. 24 De bepalingen uit het decreet van 11 juni 1938 regelen op welke wijze de pensioenen en bewilligingen voor afstand of beslag vatbaar zijn.

De Kolonie kan op de voorschotten waarvan sprake in artikel 21 van dit decreet, de sommen voorafnemen welke de agent of zijn nalatenschap haar om om het even welke titel zouden verschuldigd zijn.

Haar schuldvordering is bevoorrecht ten opzichte van elke andere.

Art. 25 De bepalingen uit dit decreet zijn toepasselijk op de administratieve en militaire agenten en op de gerechtsagenten, gedetacheerd in de door België bezette

gebieden, die Duits Oost-Afrika uitmaakten. De in deze gebieden gedane diensten worden gerekend als aan de Kolonie verleende diensten.

Het gouvernement van de Kolonie zal bij het Bestuur der bedoelde gebieden, de terugbetaling vorderen van het met de duur der aan dit Bestuur bewezen werkelijke diensten overeenstemmend deel van het pensioen of van de bewilliging.

Art. 26 De bepalingen uit dit decreet kunnen door de Minister van Koloniën worden toepasselijk gemaakt op de agenten, door hem of de Gouverneur-Generaal gemachtigd hun dienst in de Kolonie te staken om ze voort te zetten bij door de Staat gestichte wetenschappelijke instellingen, regieën, diensten of organismen of bij handelsorganismen die in Belgisch Kongo diensten van openbaar nut exploiteren, waarin de Kolonie financiële belangen heeft.

De last der pensioenen of der bewilligingen zal door de werkgevers worden gedragen in verhouding tot de duur van de werkelijke diensten door de gepensioneerden bij de achtereenvolgende werkgevers gedaan.

Art. 27 Ieder aandeel voortvloeiend uit de toepassing van de bepalingen van artikelen 25 en 26, wordt vastgesteld door het bedrag van het koloniaal pensioen te vermenigvuldigen met een breuk waarvan de teller de duur van werkelijke diensten bij hoger bedoelde werkgever voorstelt en de noemer de som der achtereenvolgende tellers.

Voor de berekening van de tellers worden de dagen die geen maand vormen in het totaal van de tijd gerekend voor een maand.

AFDELING V. Overgangsbepalingen

Art. 28 Dit decreet is niet alleen toepasselijk op de administratieve en militaire agenten en op de gerechtsagenten in dienst onder het stelsel der statutaire bepalingen, dat op 1 januari 1947 in werking trad, maar ook op de agenten die, tijdens het jaar 1946, gediend hebben onder het vorig statuut.

In dit laatste geval, komt de laatste fictief toegekende activiteitswedde in aanmerking.

Wanneer de nieuwe, werkelijke of fictieve, statutaire wedden in aanmerking komen, wordt de vermeerdering van 125 t.h., bedoeld door de bepalingen van het dringend decreet van 18 maart 1947, niet toegepast.

Art. 29 Ingeval, ten gevolge van omstandigheden, te wijten aan de oorlog of de na-oorlog, administratieve documenten, zelfs van geneeskundige aard, niet konden worden opgemaakt met inachtneming van de vormen of termijnen bepaald door de desbetreffende wettelijke bepalingen, is de Minister van Koloniën bevoegd ambtshalve te voorzien in het gebrek of de ontoereikendheid van deze documenten of van de aanwijzingen die voor het regelen van het betwiste geval onontbeerlijk zijn.

Art. 29bis *Ingevoegd bij het decreet van 5 september 1955, enig art.*

De leden van het personeel, voor anciënniteit gepensioneerd tussen 1 januari 1946 en 15 augustus 1949 kunnen met terugwerkende kracht in vervanging van hun rustpensioen een invaliditeitspensioen bekomen voor zover de Ge-

neeskundige Commissie van beroep bepaald in artikel 14 kan vaststellen dat op het tijdstip waarop een einde aan hun loopbaan is gemaakt hun gezondheidstoestand de toekenning van een invaliditeitspensioen wettigde, en dat bij het verschijnen voor bedoelde Commissie, de betrokken invaliditeit behouden blijft op een graad, die ten minste op 10 t.h. van de volle geschiktheid definitief werd vastgesteld.

De gewezen leden van het personeel bedoeld in voorgaand artikel beschikken over een termijn van drie jaar vanaf het van kracht worden van onderhavig decreet om hun aanvraag tot herziening in te dienen.

Art. 30

De bepalingen van dit decreet treden in werking van 1 januari 1946 af, uitgezonderd echter deze bedoeld bij artikel 4, alinea a), ten gunste van zekere met voorlopige aanstelling benoemde agenten en van officieren en onderofficieren der actieve kaders van het moederlands leger, onderworpen aan het stelsel der compenetratie.

Decreet van 10 november 1949

(A.B. 15 december, p. 2176)

betreffende de koloniale pensioenen van de administratieve, militaire en gerechtsambtenaren en beambten.

Gewijzigd bij : *het decreet van 4 november 1953 (A.B. 15 december, p. 1903).*

- UITTREKSEL -

Art. 2 *Gewijzigd bij het decreet van 4 november 1953, art. 2.*

Het decreet van 12 februari 1937, dat het verlenen van speciale toelagen, eigen aan het stelsel der compenetratie, regelt, wordt aangevuld als volgt :

Wanneer de militair, die tot de actieve kaders van het moederlandse leger behoort en in Kongo dient onder het stelsel van de door het decreet van 12 februari 1937 bepaalde bijzondere toelagen, op 1 januari 1946 of op een latere datum in werkelijke dienst is, zal de berekening der bewilligingen gebaseerd zijn op de laatste statutaire activiteitswedde ontdaan van gelijk welke vergoeding of eventueel, op de laatste statutaire activiteitswedde fictief toegekend tijdens het jaar 1946, ontdaan van iedere om het even welke vergoeding.

Voor dezelfde militair zal het deel van het pensioen, toegekend voor diensten bewezen vóór 1 april 1937 berekend worden overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 23 juli 1949 betreffende het pensioen der administratieve en militaire agenten en deze van het gerecht, dat in werking treedt op 1 januari 1946.

Decreet van 9 januari 1950

(A.B. 15 februari, p. 108)

tot regeling van het pensioen van de beroepsmagistraten der Kolonie.

Gewijzigd bij : de decreten van 29 augustus 1955 (A.B. 15 september, p. 1366), 5 september 1955 (A.B. 1 oktober, p. 1412), 24 juli 1956 (A.B. 15 augustus, p. 1366), 12 september 1956 (A.B. 1 oktober, p. 1655) en 2 mei 1957 (A.B. 1 juni, p. 1303).

- UITTREKSEL -

Art. 1 *Vervangen door het decreet van 12 september 1956, art. 1.*

De bepalingen van dit decreet zijn van toepassing :

- 1° op de beroepsmagistraten in vast verband benoemd na 1 januari 1946, evenals op deze welke op die datum in werkelijke dienst waren, met verlof, ter beschikking gesteld voor rust, of, voor zover zij later werkelijke dienst hebben hernomen, ter beschikking gesteld wegens persoonlijke aangelegenheden;
- 2° op de beroepsmagistraten, die, hoewel zij hun diensttermijn van 23 jaar dienst vóór 1 januari 1946 hebben beëindigd, op die datum een ambt in de Administratie of bij de Weermacht van de Kolonie uitoefenen.

Zij zijn eveneens van toepassing op de na 1 januari 1946 voorlopig benoemde beroepsmagistraten, die, op het tijdstip van hun benoeming, een ambt uitoefenen in de Administratie of bij de Weermacht van de Kolonie, in hoedanigheid van in vast verband benoemd personeelslid.

Van 1 januari 1956 af wordt het voordeel van deze bepalingen uitgebreid tot de voorlopig benoemde beroepsmagistraten.

AFDELING I. Rustpensioen voor anciënniteit

Art. 2 De magistraten die ten minste vijftien jaar werkelijke diensten tellen, hebben recht op een rustpensioen.

Voor drieëntwintig jaar en meer werkelijke diensten, wordt het pensioen berekend naar rato van 1/60e per jaar dienst van de laatste statutaire activiteitswedde, na aftrek van elke vergoeding.

Voor minder dan drieëntwintig jaar werkelijke diensten, wordt het berekend naar rato van 1/60e per jaar van genoemde statutaire wedde, vermenigvuldigd met het in volgende tabel aangeduide reducerend coëfficiënt :

Reducerend
coëfficiënt :

22 jaar	0,975
21 jaar	0,950
20 jaar	0,925
19 jaar	0,900
18 jaar	0,875
17 jaar	0,850

16 jaar	0,825
15 jaar	0,800

Voor de toepassing der coëfficiënten van gezegde tabel, komen in aanmerking de volledige jaren, die tellen voor de opening van het recht op pensioen en berekend worden overeenkomstig de bepalingen van artikel 3, II van dit decreet.

Het pensioen mag het maximum van 210.000 frank niet te boven gaan.

De magistraten die gemachtigd zijn hun recht op het door deze bepalingen omschreven rustpensioen te doen gelden kunnen ten einde zich in Belgisch Kongo of in Ruanda-Urundi, als kolonist te vestigen en er verblijf te houden, het gekapitaliseerde derde van genoemd pensioen bekomen waarvan de toekenningvoorwaarden, het bedrag en de uitbetaling hierna worden bepaald :

- a) minder dan 45 jaar oud zijn op de datum van de opening van het recht op pensioen ;
- b) een onherroepelijke aanvraag tot kapitalisatie indienen, bij de Gouverneur-Generaal, die ze met zijn advies en beschouwingen overmaakt aan de bij artikel 19 bedoelde pensioencommissie; deze aanvraag moet ingediend worden ten laatste binnen drie maanden nadat de magistraat op einde loopbaan gesteld is ;
- c) het bedrag der kapitalisatie wordt berekend op de basis van het gemiddeld uitbetalingsbedrag der pensioenen in de loop van het dienstjaar dat de aanvraag voorafgaat en volgens het grondtarief "Belgische tabel M 4 t.h.", hierna aangegeven :

Grondslag : Belgische tabel M 1904, 4 t.h.

Prijs van een onmiddellijke rente van één frank voor de leeftijd van 20 tot 65 jaar.

Leeftijd	Prijs
20	19,1788
21	19,0452
22	18,9070
23	18,7637
24	18,6155
25	18,4623
26	18,3038
27	18,1400
28	17,9707
29	17,7962
30	17,6159
31	17,4302
32	17,2383
33	17,0411
34	16,8379
35	16,6290
36	16,4140
37	16,1933
38	15,9667

39	15,7342
40	15,4958
41	15,2516
42	15,0019
43	14,7462
44	14,4853
45	14,2188
46	13,9469
47	13,6703
48	13,3886
49	13,1021
50	12,8113
51	12,5163
52	12,2175
53	11,9152
54	11,6096
55	11,3009
56	10,9899
57	10,6768
58	10,3618
59	10,0460
60	9,7292
61	9,4119
62	9,0951
63	8,7788
64	8,4637
65	8,1504

Art. 3 *Gewijzigd bij het decreet van 24 juli 1956, art. 1.*

- I. Tellen voor de berekening van het bedrag van het pensioen :
- a) de werkelijke diensten volbracht in de Kolonie, in de hoedanigheid van magistraat met voorlopige of met vaste aanstelling ;
 - b) de werkelijke diensten volbracht in de Kolonie, in de administratieve, militaire of gerechtelijke kaders, evenals als lid van het tijdelijk personeel ;
 - c) de officiële zendingen volbracht in de vreemde koloniën of landen, voor rekening van de Kolonie ;
 - d) de tijd doorgebracht door de gemobiliseerde magistraat bij de Weermacht of bij het moederlands leger ;
 - e) de militaire diensten volbracht in de legers der met België verbonden mogendheden, tijdens de oorlogen 1914-18 en 1940-45 door de magistraten die respectievelijk op 1 augustus 1914 en 10 mei 1940 in werkelijke dienst in de Kolonie of met regelmatig verlof waren ;
 - f) de zendingen volbracht bij de Minister van Koloniën en de diensten door de magistraten bij beslissing van de Minister aan het Hoofdbestuur bewezen ;

- g) het forfaitaire zesde van de duur der werkelijke diensten welke in de Kolonie of bij officiële zendingen buiten de Kolonie, en voor rekening dezer, werden volbracht, op voorwaarde dat de magistraat 15 jaar dienst telt.

Voor de magistraten die na 31 december 1954 het einde van hun loopbaan bereiken, wordt het in voorgaand lid vermelde forfaitaire zesde verhoogd tot één vijfde van de duur der diensten na de eerste 15 jaar ;

- h) de diensten volbracht door de magistraten die ontslag bekwamen en daarna terug tot een nieuw ambt benoemd werden ;
 - i) de diensten gedaan door de afgezette magistraten, indien zij minstens vijftien jaar werkelijke diensten tellen.
- II. Bij de berekening van de tijd vereist voor de opening van het recht op pensioen tellen :
- a) de diensten vermeld onder I van dit artikel, uitgezonderd de forfaitaire vermeerdering waarvan sprake onder g) hierboven. Deze vermeerdering geldt echter voor de vaststelling van het reducerend coëfficiënt;
 - b) de tijd van terbeschikkingstelling voor rust;
 - c) de tijd gedurende dewelke de magistraat, die wegens gevallen van overmacht buiten de Kolonie weerhouden bleef, zich in de onmogelijkheid bevond, zijn ambt te hernemen wanneer het geval van overmacht door de Minister van Koloniën vastgesteld werd.

AFDELING II. Invaliditeitspensioenen

Art. 4

Vervangen door het decreet van 12 september 1956, art. 2.

De in artikel 1 bedoelde magistraten die ongeschikt werden erkend om hun diensten in Afrika voort te zetten en ze er later te hernemen, en die in Europa door een bestendige lichamelijke invaliditeit getroffen zijn, worden wegens invaliditeit gepensioneerd :

- a) indien hun ongeschiktheid voortvloeit uit gedurende hun dienst en uit hoofde van de dienst opgelopen verwondingen of overkomen ongevallen;
- b) indien hun ongeschiktheid voortvloeit uit ziekten of gebrekkelijkheid;
- c) indien hun ongeschiktheid gedeeltelijk voortvloeit uit gedurende hun dienst en uit hoofde van de dienst opgelopen verwondingen of overkomen ongevallen, en gedeeltelijk uit ziekten of gebrekkelijkheid.

Art. 5

Vervangen door het decreet van 12 september 1956, art. 2.

De in artikel 1 bedoelde magistraten die na 15 jaar werkelijke diensten ingevolge gedurende hun dienst en uit hoofde van die dienst opgelopen verwondingen of overkomen ongevallen of ingevolge ziekten of gebrekkelijkheid voorgoed ongeschikt worden erkend om in de Kolonie te dienen, maar in Europa door

geen enkele bestendige lichamelijke invaliditeit getroffen zijn, ontvangen het rustpensioen voor anciënniteit.

Art. 6

Vervangen door het decreet van 12 september 1956, art. 2.

§ 1. Het krachtens de bepalingen van lid a) uit artikel 4 hierboven toegekend invaliditeitspensioen wordt berekend, indien de belanghebbende minder dan 23 jaar werkelijke diensten telt, naar rato van 23/60e der laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding welke hij genoten heeft, vermenigvuldigd met de invaliditeitscoëfficiënt.

Bij voorkomend geval wordt het zonder reducerende coëfficiënt berekend rustpensioen toegekend, wanneer het voordeliger is.

Indien de belanghebbende 23 jaar of meer werkelijke diensten telt, wordt het rustpensioen toegekend en vermeerderd met een bijpensioen dat berekend wordt naar rato van 14/60e van de laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding welke hij genoten heeft, vermenigvuldigd met de invaliditeitscoëfficiënt.

§ 2. Het krachtens de bepalingen van lid b) van artikel 4 hierboven toegekend invaliditeitspensioen wordt naargelang de belanghebbende minder dan 6 jaar werkelijke diensten of 6 jaar tot minder dan 15 jaar werkelijke diensten telt, onderscheidenlijk berekend naar rato van 10/60e of van 14/60e van de laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding die hij genoten heeft, vermenigvuldigd met de invaliditeitscoëfficiënt.

Indien hij 15 jaar en minder dan 23 jaar werkelijke diensten telt, wordt het zonder reducerende coëfficiënt berekend rustpensioen toegekend.

Indien hij 23 jaar en meer werkelijke diensten telt, wordt het rustpensioen toegekend en vermeerderd met een bijpensioen berekend naar rato van de 14/120e van de laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding welke hij genoten heeft, vermenigvuldigd met de invaliditeitscoëfficiënt.

§ 3. Het invaliditeitspensioen toegekend krachtens de bepalingen van lid c) van artikel 4 hiervoren wordt berekend als volgt :

Indien de belanghebbende minder dan 15 jaar werkelijke diensten telt, wordt het berekend naar rato van de 23/60e van de laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding welke hij genoten heeft, vermenigvuldigd met de invaliditeitscoëfficiënt erkend voor verwondingen of ongevallen, plus, naargelang van het geval, 14/60e van dezelfde wedde indien hij ten minste 6 jaar werkelijke diensten heeft volbracht of 10/60e van deze wedde indien hij minder dan 6 jaar werkelijke diensten telt, vermenigvuldigd met de coëfficiënt erkend voor ziekten of gebrekkelijkheid.

Indien hij 15 jaar en minder dan 23 jaar werkelijke diensten telt, wordt het zonder reducerende coëfficiënt berekende rustpensioen toegekend. Bij voorkomend geval wordt het pensioen, berekend naar rato van 23/60e van de laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding welke hij heeft genoten, vermenigvuldigd met de coëfficiënt bekomen door optelling van de twee erkende invaliditeitscoëfficiënten, toegekend wanneer het voordeliger is.

Indien hij 23 jaar en meer werkelijke diensten telt, wordt het rustpensioen toegekend en vermeerderd met de bijpensioenen onderscheidenlijk berekend naar rato van 14/60e van de laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding welke hij heeft genoten, vermenigvuldigd met de invaliditeitscoëfficiënt erkend voor verwondingen of ongevallen en naar rato van 14/120e van dezelfde wedde, vermenigvuldigd met de coëfficiënt erkend voor ziekten of gebrekkelijkheid.

Het minimumbedrag van het invaliditeitspensioen is vastgesteld op 55.000 frank 's jaars, indien de lichamelijke invaliditeit ten minste 60 t.h. bedraagt.

Voor de magistraten die ten minste twaalf volledige jaren werkelijke diensten tellen, mag het invaliditeitspensioen, van 1 januari 1955 af, niet minder bedragen dan 55.000 frank 's jaars.

Het tweede lid van artikel 2 van het gewijzigd decreet van 12 maart 1954 is niet van toepassing wanneer het minimum-invaliditeitspensioen toegekend wordt krachtens deze bepalingen.

Art. 7 *Opgeheven bij het decreet van 12 september 1956, art. 3.*

Art. 8 Lichamelijke invaliditeit welke minder bedraagt dan 10 t.h. van de volle validiteit komt niet in aanmerking.

Art. 9 De oorzaak, de aard en de gevolgen van de verwondingen of ongevallen, worden gerechtvaardigd in de bij koninklijk besluit bepaalde vormen en tijdsbestekken. De slaapziekte wordt als ongeval aangezien.

Art. 10 *Vervangen door het decreet van 5 september 1955, enig art.*

In de gevallen welke aanleiding kunnen geven tot een eigenlijk invaliditeitspensioen wordt, wanneer de aard der bestendigheid of de invaliditeitsgraad niet van den beginne aan op bepaalde wijze kan worden vastgesteld een voorlopig jaarlijks pensioen toegekend door de Minister van Koloniën op het zicht van de voorlopige beslissingen van de bij artikel 14 bedoelde Geneeskundige Commissie.

Het kan verhoogd, verlaagd of afgeschaft worden, naar gelang de invaliditeit verhoogt, vermindert of verdwijnt.

De magistraat gepensioneerd voor anciënniteit, die meent rechten te kunnen doen gelden op een invaliditeitspensioen, moet de invaliditeit laten vaststellen door de Geneeskundige Commissie vóór het verstrijken van de termijn van drie jaar naargelang van het geval, hetzij vanaf de datum waarop de koloniale loopbaan van belanghebbende een einde neemt, hetzij vanaf de notificatie aan de belanghebbende van de maatregel waarbij een einde werd gemaakt aan zijn koloniale loopbaan.

Belanghebbende zal eventueel op zijn kosten, het geneeskundig of ander bewijs moeten leveren van de redenen die zijn aanvraag staven.

In geval de aanvraag ontvankelijk verklaard wordt door de Geneeskundige Commissie, wordt het anciënniteitspensioen vervangen door het invaliditeitspensioen. Dit laatste neemt een aanvang op de datum van het proces-verbaal dat de beslissingen van de Geneeskundige Commissie vaststelt.

Gebruikelijk wordt het invaliditeitspensioen vervangen door het anciënniteitspensioen vanaf de datum van het proces-verbaal van de Geneeskundige Commissie waarbij vastgesteld wordt dat de invaliditeit is verdwenen of lager is dan 10 t.h. van de volledige validiteit. Hetzelfde geldt indien het proces-verbaal de geschiktheid van de gepensioneerde tot de koloniale dienst vermeldt.

Art. 11 *Aangevuld bij het decreet van 5 september 1955, enig art.*

De magistraat die een voorlopig invaliditeitspensioen geniet, is gehouden zich aan het onderzoek te onderwerpen van de bij artikel 14 bedoelde Geneeskundige Commissie, op de tijdstippen welke deze Commissie vaststelt.

De Geneeskundige Commissie is gehouden, ten laatste bij het verstrijken van de termijn van drie jaar, definitieve beslissingen te treffen; op het zicht van die beslissingen wordt het invaliditeitspensioen geweigerd of toegestaan.

Deze termijn neemt een aanvang naargelang van het geval, hetzij vanaf de datum waarop de koloniale loopbaan van belanghebbende een einde neemt, hetzij vanaf de datum van de notificatie aan belanghebbende van de maatregel waarbij een einde werd gemaakt aan zijn koloniale loopbaan.

Art. 11bis *Ingevoegd bij het decreet van 5 september 1955, enig art.*

In afwijking van de bepalingen betreffende de termijn van drie jaar waarvan sprake in artikel 11, is de Geneeskundige Commissie gemachtigd haar beslissingen te treffen buiten deze periode, indien de gewezen magistraten door deze erkend worden, getroffen te zijn door laattijdige ziekteverschijnselen van een specifiek tropische kwaal die door de aard zelve er van niet binnen de drie jaar kon ontdekt worden.

Het invaliditeitspensioen, eventueel toegekend of herzien, alsook het pensioen dat het rustpensioen voor anciënniteit zou vervangen neemt een aanvang op de datum van het proces-verbaal dat de besluiten van de Geneeskundige Commissie bevat. Vanaf diezelfde datum begint een nieuwe termijn van drie jaar tijdens welke de Geneeskundige Commissie er toe gehouden is definitieve besluiten te formuleren.

In afwijking van de bepalingen van de 2e alinea van artikel 19 moeten de magistraten, bedoeld in voorgaand artikel en die noch een rustpensioen voor anciënniteit noch een invaliditeitspensioen genieten binnen een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal van de Geneeskundige Commissie dat de gunstige besluiten bevat, een aanvraag indienen tot het bekomen van het invaliditeitspensioen of van de bewilliging in kapitaal.

Art. 12 *Gewijzigd bij het decreet van 12 september 1956, art. 3.*

Het voorlopig invaliditeitspensioen wordt vastgesteld naar de regelen bepaald voor het vaststellen van het invaliditeitspensioen.

Art. 13 *Gewijzigd bij het decreet van 12 september 1956, art. 3.*

Geeft geen aanleiding tot het verlenen van een invaliditeitspensioen, de ongeschiktheid tot de dienst in Afrika of de lichamelijke invaliditeit :

- 1° wanneer deze stellig niet een gevolg is van de dienst;
- 2° wanneer zij te wijten is aan de weigering of de nalatigheid van de magistraat zich aan een voorbehoedende geneeskundige behandeling of aan door het gouvernement voorgeschreven gezondheidsmaatregelen te onderwerpen.

Hetzelfde geldt voor de ongeschiktheid of invaliditeit welke overkomt gedurende het verlof of gedurende de tijd van terbeschikkingstelling of van de schorsing, tenzij de belanghebbenden het bewijs leveren dat de ongeschiktheid het rechtstreeks gevolg is van ziekten of van gebrekkelijkheden opgedaan in de uitoefening van hun koloniale ambten en welke niet zijn uitgesloten krachtens voorgaande bepaling.

Nochtans, bij voorkomend geval, blijft het recht op rustpensioen voor anciënniteit open.

Art. 14 *Vervangen door het decreet van 5 september 1955, enig art.*

Een koninklijk besluit zal de samenstelling, de bevoegdheden en de werking bepalen van de Geneeskundige Commissie belast met de vaststelling van de aard der bestendigheid en met de aanduiding van de graad van de lichamelijke invaliditeit van de magistraten.

Deze Commissie brengt tevens advies uit over de lichamelijke ongeschiktheid tot koloniale dienst.

De Minister of de magistraat kan in hoger beroep gaan tegen de beslissing binnen de 30 dagen van de betekening die er van wordt gedaan.

De samenstelling, de bevoegdheden en de werking van de Geneeskundige Commissie van beroep worden eveneens bepaald bij koninklijk besluit.

AFDELING III. Algemene bepalingen

Art. 15 Voor de berekening van het bedrag der pensioenen, worden de dagen welke geen maand uitmaken in het totaal van de tijd, dat in aanmerking komt voor het vaststellen van dit bedrag, voor één maand aangerekend.

Voor alle bewerkingen voortvloeiende uit dit decreet, worden de breuken van één frank weggelaten.

Art. 16 Het pensioen neemt aanvang naar gelang het geval hetzij op de datum van de op eindloopbaanstelling of van het ontslag om gezondheidsredenen, hetzij de dag waarop de magistraat als dusdanig ophoudt een activiteits-, terbeschikkingstellings- of verlofwedde te genieten.

Art. 17 *Vervangen door het decreet van 29 augustus 1955, art. 1 en gewijzigd bij het decreet van 2 mei 1957, art. 1.*

In de hiernavolgende gevallen wordt geen pensioen of uitkering verleend :

- 1° ontslag vóórdat 15 jaar werkelijke diensten in de Kolonie werden volbracht ;

2° afzetting onder dezelfde voorwaarden.

Het recht op het bekomen of op het genot van het pensioen wordt geschorst :

1° tijdens de duur der hechtenis, ondergaan in uitvoering van een veroordeling hetzij tot een strafdienst van meer dan zes maanden, hetzij tot een criminele straf, hetzij tot een gevangenisstraf van meer dan zes maanden of tot verscheidene dezer straffen waarvan het totaal 6 maanden te boven gaat.

Tijdens de duur van schorsing hebben de echtgenote en de kinderen van de veroordeelde, ten laste van de Koloniale Schatkist, recht op een pensioen dat gelijk is aan het pensioen dat zij zouden ontvangen hebben indien hij overleden was;

2° ten opzichte van de personen die tot één of verscheidene van de in het 1° bedoelde straffen zijn veroordeeld en zich niet aanmelden om de straf te ondergaan of om de weerspanning te zuiveren.

Art. 18 *Gewijzigd bij het decreet van 12 september 1956, art. 3.*

De gepensioneerde magistraat die in de Kolonie dienst herneemt, houdt op zijn pensioen te trekken zolang hij een wedde geniet.

Op het ogenblik dat hij opnieuw de dienst verlaat, wordt het pensioen dat hem werd verleend, bij voorkomend geval, herzien, waarbij dan gans de volbrachte dienst in aanmerking komt.

Nochtans, ingeval hij voor zijn vroegere diensten, een als pensioen geldende bewilliging in kapitaal moest ontvangen hebben, zou er het bedrag van worden afgehouden op de achterstallen van het pensioen dat hem voor gans zijn dienst zou worden toegekend.

De ontslagen of ontslag nemende magistraat die werkelijke dienst herneemt, is uit oogpunt van pensioen gemachtigd aan zijn laatste dienst de werkelijke dienst toe te voegen, welke zijn ontslag voorafging.

Art. 19 *Gewijzigd bij het decreet van 12 september 1956, art. 3.*

Voor het bekomen van een der bij dit decreet bepaalde pensioenen dient, in de bij koninklijk besluit vastgestelde vormen, het bestaan der vereiste voorwaarden bewezen.

De aanvraag tot het bekomen van een der bedoelde pensioenen dient, op straf van verval, binnen de vijf jaar ingediend. Het verjaringsverwilt neemt aanvang van het ogenblik af dat het recht openvalt.

Er wordt een Commissie opgericht die gelast is haar advies uit te brengen over ieder geschil dat zou ontstaan bij de toepassing van deze bepalingen.

De samenstelling, de bevoegdheden en de werking der Commissie worden bij koninklijk besluit vastgesteld.

Art. 20 Alle pensioenen of alle als pensioen geldende bewilligingen in kapitaal worden bij koninklijk besluit verleend.

De voorlopige pensioenen worden bij ministerieel besluit verleend.

De Koning en de Minister kunnen delegatie van hun macht verlenen.

In afwachting van de goedkeuring der pensioenen en bewilligingen door het Rekenhof, kan de Minister van Koloniën, naar gelang het geval, hetzij regelmatig voorschotten verlenen in mindering te brengen op de achterstallen van het pensioen, hetzij één of meerdere voorschotten op het bedrag van de bewilliging in kapitaal.

Art. 21 Het pensioen wordt verworven en uitbetaald per maand. Iedere begonnen maand is verschuldigd.

Een koninklijk besluit zal de betalingsmodaliteiten bepalen.

Art. 22 De pensioenachterstallen verjaren na vijf jaar te rekenen van de eerste januari af van het jaar dat zijn naam geeft aan het dienstjaar.

Art. 23 De bepalingen uit het decreet van 11 juni 1938 regelen op welke wijze de pensioenen en bewilligingen voor afstand of beslag vatbaar zijn.

De Kolonie kan op de voorschotten waarvan sprake in artikel 21 van dit decreet, de sommen voorafnemen welke de magistraat of zijn nalatenschap haar om het even welke titel zouden verschuldigd zijn.

Haar schuldvordering is bevoorrecht ten opzichte van elke andere.

Art. 24 De bepalingen uit dit decreet zijn van toepassing op de magistraten van Ruanda-Urundi.

De in deze gebieden volbrachte diensten worden gerekend als aan de Kolonie verleende diensten.

Het Gouvernement van de Kolonie zal bij het Bestuur der bedoelde gebieden de terugbetaling vorderen van het pensioen of van de bewilliging overeenstemmend met de duur van de werkelijke diensten welke in gezegde gebieden volbracht werden.

Art. 25 De aandelen voortvloeiend uit de toepassing van de bepalingen van voorgaand artikel, worden vastgesteld door het bedrag van het koloniaal pensioen te vermenigvuldigen met breuken waarvan de teller de duur van de werkelijke diensten volbracht in de Kolonie enerzijds en in Ruanda-Urundi anderzijds voorstelt, en de noemer gelijk is aan de som van de achtereenvolgende tellers.

Voor de berekening van de tellers worden de dagen die geen maand vormen in het totaal van de tijd, gerekend voor één maand.

AFDELING IV. Overgangsbepalingen

Art. 26 Dit decreet is niet alleen van toepassing op de magistraten in dienst onder stelsel der statutaire bepalingen, dat op 1 januari 1947 in werking trad, maar ook op deze die, tijdens het jaar 1946, gediend hebben onder het vorig statuut.

In dit laatste geval, komt de laatste fictief toegekende activiteitswedde in aanmerking.

Wanneer de nieuwe, werkelijke of fictieve, statutaire wedden in aanmerking komen, wordt de vermeerdering van 125 t.h., bedoeld door de bepalingen van het dringend decreet van 18 maart 1947, niet toegepast.

Art. 27 Ingeval, ten gevolge van omstandigheden te wijten aan de oorlog of de naoorlog, administratieve documenten, zelfs van geneeskundige aard, niet konden worden opgemaakt met inachtneming van de vormen of termijnen bepaald door de desbetreffende wettelijke bepalingen, is de Minister van Koloniën bevoegd ambtshalve te voorzien in het gebrek of de ontoereikendheid van deze documenten of van de aanwijzingen die voor het regelen van het betwiste geval onontbeerlijk zijn.

Art. 27bis *Ingevoegd bij het decreet van 5 september 1955, enig art.*

De magistraten voor anciënniteit gepensioneerd tussen 1 januari 1946 en 15 februari 1950 kunnen met terugwerkende kracht in vervanging van hun rustpensioen een invaliditeitspensioen bekomen voor zover de Geneeskundige Commissie van beroep bepaald in artikel 14 kan vaststellen dat op het tijdstip waarop een einde aan hun loopbaan is gemaakt hun gezondheidstoestand de toekenning van een invaliditeitspensioen wettigde, en dat, bij het verschijnen voor bedoelde Commissie, de betrokken invaliditeit behouden blijft op een graad, die ten minste op 10 t.h. van de volle geschiktheid definitief werd vastgesteld.

De gewezen magistraten bedoeld bij voorgaand artikel beschikken over een termijn van drie jaar vanaf het van kracht worden van onderhavig decreet om hun aanvraag tot herziening in te dienen.

Art. 28 De bepalingen van dit decreet treden in werking van 1 januari 1946 af, uitgezonderd echter deze bedoeld bij artikel 4, alinea a) ten gunste van zekere met voorlopige aanstelling benoemde magistraten.

Decreet van 17 december 1951

(A.B. 15 januari 1952, p. 309)

betreffende de bijzondere bewilligingen eigen aan het stelsel van de compenetratie.

Gewijzigd bij : *het decreet van 29 augustus 1955 (A.B. 15 september, p. 1359).*

- UITTREKSEL -

Art. 1 *Gewijzigd bij het decreet van 29 augustus 1955, art. 2.*

Het decreet van 12 februari 1937, dat het verlenen van de speciale bewilligingen, eigen aan het stelsel der compenetratie regelt, wordt aangevuld als volgt :

Komen in aanmerking voor het berekenen van de bewilliging verworven voor de periode gedurende dewelke zij werden vervuld, de hierna vermelde diensten :

- a) de officiële zendingen in de vreemde koloniën of landen, voor rekening van de Kolonie;
- b) de opdrachten vervuld bij de Minister van Koloniën en de diensten die de officieren en onderofficieren van de Kolonie als dusdanig geroepen zijn te doen, bij het Hoofdbestuur, bij beslissing van de Minister.

Geven eveneens recht op de bewilligingen op het ogenblik dat de belanghebbenden, naar gelang het geval, rechten of terug rechten op bewilliging verworven hebben door het vervullen van een nieuwe dienstperiode :

- a) de dienst gepresteerd door de personen die opgevorderd of gemobiliseerd werden bij de Weermacht gedurende een periode begrepen tussen 10 mei 1940 en 8 mei 1945 en die later opgenomen werden in de actieve kaders van het moederlands leger en in dienst van de Kolonie;
- b) de diensten die niet door een bewilliging zijn gedekt en gepresteerd werden door de officieren en onderofficieren die ontslag bekwamen en daarna terug in de dienst van de Kolonie aangenomen werden.

Geven insgelijks recht op de bewilligingen, wanneer de belanghebbenden definitief de dienst van de Kolonie verlaten :

- a) de militaire diensten vervuld in het Belgisch leger of in de legers der met België verbonden mogendheden, tijdens de oorlog 1940-1945, door de militairen van de actieve kaders van het moederlands leger die, op 10 mei 1940, in werkelijke dienst in de Kolonie, met regelmatig verlof, of in terbeschikkingstelling waren om een andere reden dan bij tuchtmaatregel of om persoonlijke aangelegenheden;
- b) het forfaitaire zesde van de duur der werkelijke diensten welke in de Kolonie of bij officiële zendingen buiten de Kolonie en voor rekening dezer, werden volbracht indien het personeelslid 15 jaar dienst telt, maar enkel voor de onder de regeling van de compenetratie volbrachte termijnen.

Voor hen die het einde van hun loopbaan bereiken na 31 december 1954, wordt het in voorgaande lid vermelde forfaitaire zesde verhoogd tot één vijfde van de duur der diensten na de eerste 15 jaar.

- c) de tijd gedurende dewelke de officieren en onderofficieren, die gedurende de oorlog 1940-1945 in de bezette gebieden opgehouden werden, ter beschikking gesteld werden, met uitzondering van diegenen waartegen tuchtmaatregelen werden getroffen wegens hun houding tijdens de oorlog;
- d) de diensten vervuld bij de Weermacht, door de militairen van de actieve kaders van het moederlands leger, aangeworven gedurende de oorlog 1940-1945, welke ook de duur van deze diensten weze;
- e) de diensten die niet door een bewilliging gedekt zijn en gepresteerd werden door de officieren en onderofficieren gedurende de termijn tijdens dewelke het ontslag of de afzetting overkomt, indien zij minstens 15 jaar werkelijke dienst tellen.

Art. 3 Het decreet van 8 juli 1946, betreffende de berekeningsmodaliteiten van de bijzondere bewilligingen, eigen aan het stelsel van de compenetratie, wordt gewijzigd als volgt :

Is niet meer onderworpen aan het op loopbaan einde stellen, noch aan de ontheffing wegens ongeschiktheid tot de koloniale dienst, de herziening van de bewilligingen vastgesteld bij decreet van 12 februari 1937.

Art. 4 De bepalingen van artikel 2 van het decreet van 10 november 1949, dat het decreet van 12 februari 1937 aanvult, zijn eveneens van toepassing op de officieren en onderofficieren, die op 1 januari 1946, met regelmatig verlof waren, om om het even welke reden, of ter beschikking gesteld waren om een andere reden dan bij tuchtmaatregel of om persoonlijke aangelegenheden.

Art. 5 Gebeurlijk, worden de reeds uitbetaalde bewilligingen herberekend bij toepassing van de voorgaande bepalingen.

Decreet van 25 november 1952

(A.B. 15 december, p. 3112)

betreffende de overlevingsrenten. Renten en bijlagen gehecht aan de Herinneringsmedaille van Kongo.

Gewijzigd bij : het decreet van 3 december 1958 (A.B. 15 december, p. 2333).

- UITTREKSEL -

Art. 5 Gewijzigd bij het decreet van 3 december 1958, art. 10.

De weduwen- en wezenrenten ten laste, hetzij van de begroting van de Kolonie krachtens de desbetreffende decreten, hetzij van de Koloniale Verzekeringskas, zijn verworven en uitbetaald per maand. Iedere begonnen maand is verschuldigd.

Hetzelfde geldt voor wat betreft de renten gehecht aan de Herinneringsmedaille van Kongo en de aanvullingen bij deze renten.

De renten waarvan sprake in de eerste alinea nemen een aanvang de eerste dag van de maand die volgt op deze van het voorval dat het recht opent.

Art. 6 De regelen vastgesteld bij Afdeling II van het decreet van 25 oktober 1949, betreffende de veranderlijkheid der burgerlijke en koloniale pensioenen, zijn van toepassing op de overlevingsrenten waarvan sprake in Afdeling VI van het decreet van 26 april 1950 (1).

Voor de bewerkingen voortvloeiend uit de uitvoering van deze regelen, worden de breuken van een frank weggelaten op het einde van de berekening.

Art. 7 De bepalingen van de artikels 5 en 6 nemen een aanvang op 1 januari 1953.

1 A.B. 15 mei, p. 582. Opgeheven bij het decreet van 28 juni 1957, artikel 67, § 1, 3°.

Decreet van 4 november 1953

(A.B. 15 december, p. 1903)

betreffende de koloniale pensioenen der beroepsmagistraten, der agenten van het bestuur, van de militaire agenten en van de gerechtsbeambten der Kolonie.

- UITTREKSEL -

Art. 1 De artikelen 2 en 6 van het decreet van 23 juli 1949 betreffende het pensioen der administratieve, militaire en gerechtsbeambten van de Kolonie, de artikelen 2 en 6 van het decreet van 9 januari 1950 betreffende het pensioen der beroepsmagistraten evenals het artikel 2 van het decreet van 10 november 1949 tot aanvulling van het decreet van 12 februari 1937 betreffende het verlenen van de speciale bewilligingen eigen aan het stelsel der compenetratie, worden als volgt verklaard voor zover zij verwijzen naar de "laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding" en de "laatste activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding" :

De wedde die als basis moet dienen bij de berekening van het pensioen, van de bewilliging in kapitaal of van de speciale bewilligingen, eigen aan het stelsel der compenetratie, is de laatste statutaire activiteitswedde na aftrek van elke vergoeding en met uitsluiting van de veranderingen voortvloeiend uit de schommelingen van het indexcijfer der levensduurte in de Kolonie.

Art. 3 De bovenstaande bepalingen treden in werking op 1 januari 1946.

Decreet van 4 april 1955

(A.B. 15 april, p.774)

betreffende de koloniale pensioenregeling toepasselijk op de officieren en onderofficieren van de actieve kaders van het moederlands leger die in de Kolonie hebben gediend.

Gewijzigd bij : de decreten van 19 maart 1956 (A.B. 1 april, p. 384) en 2 mei 1957 (A.B. 1 juni, p. 1307).

Art. 1 De bepalingen van het decreet van 12 februari 1937 betreffende de compenetratiebewilligingen zijn, met ingang van 1 januari 1955, niet meer toepasselijk op de, tot de actieve kaders van het moederlands leger behorende officieren en onderofficieren, die opgenomen of terug opgenomen worden in de dienst van de Weermacht en op de tot de actieve kaders van het moederlands leger behorende onderofficieren die in de administratieve kaders van het koloniaal personeel opgenomen of terug opgenomen werden.

In geval van wederopneming betalen de belanghebbenden het totaal brutobedrag van de compenetratiebewilligingen terug volgens de in het laatste lid van artikel 4 bepaalde voorwaarden.

De koloniale pensioenregeling bepaald bij decreet van 23 juli 1949 is van toepassing op de officieren en onderofficieren bedoeld in dit artikel.

Art. 2 De officieren en onderofficieren van de actieve kaders van het moederlands leger, aan wier loopbaan reeds een einde werd gemaakt en die gedeeltelijk gediend hebben onder de regeling van het koloniaal pensioen en gedeeltelijk onder de regeling van de compenetratiebewilligingen, kunnen opteren voor het koloniaal pensioen berekend voor al hun diensten, op voorwaarde dat zij de verbintenis aangaan het totaal bruto-bedrag der ontvangen compenetratiebewilligingen terug te betalen.

De terugbetaling geschiedt bij de optie, na aftrek van de vervallen achterstallen van het herberekend koloniaal pensioen. Indien de vervallen achterstallen de onmiddellijke aanzuivering niet mogelijk maken, wordt het saldo teruggevorderd door maandelijkse afhoudingen ten belope van het verschil tussen de achterstallen van het herberekend koloniaal pensioen en deze van het vorige koloniaal pensioen.

Art. 3 *Gewijzigd bij het decreet van 19 maart 1956, art. 1.*

De officieren en onderofficieren van de actieve kaders van het moederlands leger, aan wier koloniale loopbaan een einde werd gemaakt nadat zij ten minste 15 jaar werkelijke diensten gans onder de regeling van de compenetratiebewilligingen hebben volbracht, kunnen opteren voor het koloniaal pensioen berekend voor al hun diensten.

De vervallen achterstallen van het koloniaal pensioen dienen, tot het verschuldigde beloop, om het totaal bruto-bedrag van de ontvangen compenetratiebewilligingen terug te betalen.

Hetzelfde geldt voor de officieren en onderofficieren van de actieve kaders van het moederlands leger, ontslagen om gezondheidsredenen en die getroffen werden verklaard door een bestendige lichamelijke invaliditeit in Europa van minstens 10 %, na ten minste 6 jaar tot minder dan 15 jaar werkelijke diensten totaal onder de regeling van de compenetratiebewilligingen volbracht te hebben, die mogen opteren voor het koloniaal invaliditeitspensioen berekend overeenkomstig de bepalingen ter zake.

Nochtans brengt het laatste proces-verbaal van geneeskundig onderzoek, opgemaakt ten laatste gedurende het verwijl van 3 jaar dat een aanvang neemt vanaf de datum van de kennisgeving aan belanghebbende van de maatregel die een einde maakt aan zijn koloniale loopbaan, het genot mee van het definitief invaliditeitspensioen zelfs wanneer de invaliditeitscoëfficiënt niet definitief vastgesteld werd.

Art. 4 De tot de actieve kaders van het moederlands leger behorende officieren en onder-officieren die thans in dienst zijn bij de Weermacht of in de administratieve kaders van het koloniaal personeel en die gedeeltelijk of geheel onder de toepassing vallen van de regeling der compenetratiebewilligingen, kunnen opteren voor het koloniaal pensioen berekend voor al hun diensten, op voorwaarde dat zij de verbintenis aangaan het totaal bruto-bedrag der ontvangen compenetratiebewilligingen terug te betalen.

De terugbetaling geschiedt bij middel van afhoudingen welke ten minste gelijk zijn aan een vijfde van het bruto-bedrag der activiteits-, disponibiliteits- of verlofwedde; het eventueel saldo wordt afgehouden van de achterstallen van het koloniaal pensioen overeenkomstig het bepaalde in artikel 2 indien zij gedeeltelijk onder de regeling van de compenetratiebewilligingen hebben gediend, of overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 indien zij geheel onder die regeling hebben gediend.

Art. 5 De achterstallen van het koloniaal pensioen berekend voor al de diensten waarvan sprake in de artikelen 2, 3 en 4, worden, in afwachting van de gehele terugbetaling van de ontvangen compenetratiebewilligingen, beschouwd als voorschotten zoals deze bepaald zijn in artikel 21 van het decreet van 23 juli 1949.

Art. 6 Indien het overlijden van de belanghebbende zich voordoet tijdens de periode van terugbetaling waarvan sprake in de vorige artikelen, vervalt het nog terug te verdienen bedrag der compenetratiebewilligingen aan de nalatenschap.

Art. 7 *Gewijzigd bij de decreten van 19 maart 1956, art. 2 en 2 mei 1957, art. 1.*

De optie waarvan sprake in de artikelen 2, 3 en 4 moet schriftelijk aangegeven worden; zij is onherroepelijk. Zij mag op straffe van nietigheid niet voorwaardelijk zijn en houdt de verbintenis in de bepaalde terugbetalingen te doen. Zij moet vóór 1 mei 1958 worden ingediend.

De optie waarvan sprake in de artikelen 2 en 3 moet aan de Minister van Koloniën, deze bedoeld in artikel 4 moet langs hiërarchische weg aan de Gouverneur-Generaal gericht worden.

Art. 8 *Aangevuld bij de decreten van 19 maart 1956, art. 3 en 2 mei 1957, art. 2.*

De tijdens de loopbaan verkregen compenetratiebewilligingen zijn met ingang van 1 juli 1948 onderworpen aan de schommelingen van het koloniaal indexcijfer, en deze verkregen op het einde van de loopbaan aan de schommelingen van het koloniaal indexcijfer, indien belanghebbende in Belgisch Kongo of in Ruanda-Urundi verblijft of aan het Belgisch indexcijfer indien hij daar niet verblijft.

De verhoging van 5 % bepaald in het eerste lid van artikel 2 van het decreet van 25 oktober 1949 komt eventueel in aanmerking.

Het indexcijfer, dat van kracht is op de datum van het opvallen van het recht op de bewilliging, wordt toegepast.

De bewilliging verworven voor een dienstperiode die zich uitstrekt vóór 1 juli 1954 en waarvan de datum van de opening van het recht op bewilliging na 30 juni 1954 valt, wordt vóór de toepassing van de verhoging voortvloeiend uit de schommelingen van het indexcijfer dat van kracht is op de datum van de opening van het recht, verhoogd met 25 %.

De krachtens voorgaande alinea's verschuldigde sommen worden evenwel slechts uitgekeerd op schriftelijke aanvraag van de belanghebbende; deze aanvraag is onherroepelijk en brengt afstand mede van het recht van optie bedoeld in de onderhavige bepalingen.

De gevolgen van het indienen der aanvraag bedoeld in het voorgaande lid, worden geschorst voor de periode, welke is voorafgegaan aan de eerste dag van de vierde maand die volgt op de bekendmaking in het Ambtelijk Blad van Belgisch Kongo van het decreet dat deze bepaling invoert.

Decreet van 27 april 1955

(A.B. 1 juni, p. 941)

betreffende de gezinstoelagen verleend aan burgerlijke en koloniale gepensioneerden.

Gewijzigd bij : de wetten van 23 juni 1966 (*Staatsbl. 4 oktober*) en 15 mei 1984 (*Staatsbl. 22 mei*).

Art. 1 Aan de burgerlijke en koloniale gepensioneerden worden gezinstoelagen verleend, waarvan het bedrag vastgesteld is op de helft van deze verleend aan het Bestuurspersoneel in Afrika.

Art. 2 De gezinstoelagen worden toegekend uit hoofde :

- a) van de echtgenote van de gepensioneerde;
- b) van de wettige kinderen van de gepensioneerde;
- c) van de door hem wettelijk aangenomen kinderen;
- d) van de door de gepensioneerden erkende natuurlijke kinderen;
- e) van de uit een vorig huwelijk van de echtgenote geboren kinderen, op voorwaarde dat het huwelijk met de gepensioneerde vóór het ophouden van de werkelijke diensten, werd aangegaan.

Wat de onder c) en e) bedoelde kinderen betreft, wordt de toelage slechts uitgekeerd indien die kinderen ten bezware van de Koloniale Schatkist, geen rente genieten welke aan de wezen is toegefallen.

Art. 3 *Aangevuld bij de wet van 23 juni 1966, art. 1 en gewijzigd bij de wet van 15 mei 1984, art. 84.*

De gezinstoelage is enkel verschuldigd voor de kinderen ten laste.

Tot de leeftijd van 21 jaar worden de kinderen vermoed ten laste van de ouders te zijn.

In geval van huwelijk van het kind, of indien het een winstgevende bezigheid uitoefent na de leeftijd van 18 jaar te hebben bereikt, is de toelage echter niet meer verschuldigd.

Het recht op de gezinstoelage blijft behouden, zonder beperking van leeftijd, indien het kind, wegens zijn lichamelijke of geestestoestand, blijvend onbekwaam is om in zijn behoeften te voorzien.

Deze onbekwaamheid moet bevestigd worden voor het kind dat verblijft :

- a) in België, Belgisch Kongo of Ruanda-Urundi, door twee geneesheren waarvan een wordt aangewezen, hetzij door de Directeur van het Koloniaal Geneeskundig Centrum, hetzij door de hoofdgeneesheer of door hun gemachtigden, de tweede door de belanghebbenden wordt gekozen;
- b) in het buitenland door de bevoegde Belgische consulaire overheid, op advies van twee geneesheren waarvan die overheid een aanwijst.

De in het tweede lid bepaalde leeftijdsgrens wordt van 21 op 25 jaar gebracht voor de kinderen ten laste die voldoen aan de voorwaarden, waaronder artikel 62 van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslagen voor werknemers recht op kinderbijslag tot op die leeftijd verleent (1).

Art. 4 Zij die gezinstoelagen genieten zijn gehouden de Minister van Koloniën zonder verwijl kennis te geven van alle omstandigheden die de intrekking ervan kunnen medebrengen.

De sommen welke ten onrechte geïnd zijn worden ambtshalve afgehouden van de achterstallen van het burgerlijk of koloniaal pensioen.

Art. 5 Indien de gepensioneerde ophoudt recht te hebben op de gezinstoelage voor een zijner kinderen, ondergaan de toelagen voor de andere kinderen geen wijziging.

Art. 6 De gezinstoelagen worden terzelfdertijd als de burgerlijke en de koloniale pensioenen uitgekeerd. Zij maken evenwel geen eigenlijk deel uit van deze pensioenen.

Zij zijn niet vatbaar voor beslag of overdracht.

Art. 7 In geval van echtscheiding of van scheiding van tafel en bed, is de gezinstoelage voor de echtgenote niet verschuldigd.

Deze toelage wordt behouden ten voordele van de niet hertrouwde echtgenote aan wier zorg de kinderen zijn toevertrouwd. In dit geval, indien de gepensioneerde hertrouwd is, kan hij geen aanspraak maken op de toelage ten voordele van zijn tweede echtgenote.

De toelage voor ieder kind wordt uitgekeerd aan de echtgenoot aan wiens zorg het kind is toevertrouwd.

Art. 8 De Minister van Koloniën is gemachtigd door middel van algemene of bijzondere bepalingen, de nodige maatregelen te treffen, geschikt om de echtgenote en de kinderen het voordeel van de gezinstoelagen te doen genieten.

Art. 9 Het recht op de toelage gaat in op 1 januari 1947 wat betreft de gerechtigden welke op die datum gepensionerd zijn.

De toelage is verschuldigd vanaf de eerste dag der maand die volgt op de gebeurtenis die het recht op toelage opent; zij is verschuldigd voor de maand in de loop waarvan zich de gebeurtenis voordoet, die de afschaffing van het recht op de toelage medebrengt.

In geval het pensioen ingaat op de eerste dag van een maand, is de toelage verschuldigd vanaf dezelfde datum.

Art. 10 De gezinstoelagen zijn onderworpen aan de schommelingen van de index onder dezelfde voorwaarden en volgens dezelfde modaliteiten als de burgerlijke en koloniale pensioenen.

Art. 11 De aanvraag moet aan de Minister van Koloniën gericht worden samen met een uittreksel uit de bevolkingsregisters van de verblijfplaats van de rechthebbende, of van elk ander bewijsstuk toegelaten door de Minister van Koloniën, waarin worden

vermeld de samenstelling van het gezin en eventueel de datum van het huwelijk van de gepensioneerde alsook de geboortedatum van elk kind.

Art. 12 Het decreet van 19 mei 1948 betreffende de gezinstoelagen verleend aan de burgerlijke en koloniale gepensioneerden, wordt met uitzondering van artikel 3 ingetrokken vanaf 1 januari 1947.

Artikel 3 van ditzelfde decreet wordt opgeheven vanaf 1 juli 1954.

Art. 13 Dit decreet heeft uitwerking op 1 januari 1947, met uitzondering van de artikelen 3, 8 en 10 die uitwerking hebben op 1 juli 1954.

1 De tekst van deze alinea, zoals gewijzigd bij art.84 van de wet van 15 mei 1984, heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1968.

Decreet van 29 augustus 1955

(A.B. 15 september, p. 1366)

betreffende de burgerlijke en koloniale pensioenen.

Gewijzigd bij : *het decreet van 2 mei 1957 (A.B. 1 juni, p. 1305).*

- UITTREKSEL -

Art. 3 Op het bekomen van een koloniaal pensioen dat dient vastgesteld te worden, naargelang van het geval overeenkomstig het decreet van 2 mei 1910 (1) of het decreet van 20 augustus 1912 (2), krachtens het decreet van 2 maart 1921 (3) of van 7 juli 1924 (4), op grond van de decreten van 27 november 1934 (5) of van 12 november 1935 (6), hebben recht de magistraten, het administratief en militair personeel en de ambtenaren van de rechterlijke orde die ontslag hebben bekomen of afgezet werden nadat zij respectievelijk ten minste 10 jaar, 12 jaar of 15 jaar werkelijke diensten in de Kolonie hebben volbracht.

Art. 4 *Gewijzigd bij het decreet van 2 mei 1957, art. 1.*

Het recht op het bekomen of op het genot van de pensioenen bepaald bij de decreten vermeld in de artikelen 2 en 3 alsmede bij dit van 19 december 1923, wordt geschorst :

1° tijdens de duur der hechtenis, ondergaan in uitvoering van een veroordeling hetzij tot een strafdienst van meer dan zes maanden, hetzij tot een criminele straf, hetzij tot een gevangenisstraf van meer dan zes maanden of tot verscheidene dezer straffen waarvan het totaal 6 maanden te boven gaat.

Tijdens de duur van schorsing hebben de echtgenote en de kinderen van de veroordeelde, ten laste van de Koloniale Schatkist, recht op een pensioen dat gelijk is aan het pensioen dat zij zouden ontvangen hebben indien hij overleden was;

2° ten opzichte van de personen die tot één of verscheidene van de in het 1° bedoelde straffen veroordeeld zijn en zich niet aanmelden om de straf te ondergaan of om de weerspanning te zuiveren.

Art. 5 De aanvraag strekkende tot het bekomen van het in de artikelen 2 en 3 bepaalde pensioen moet, op straffe van verval, ingediend worden binnen een termijn van 5 jaar te rekenen van de inwerkingtreding van dit decreet.

1 A.B. 6 mei, p. 428.

2 A.B. 23 augustus, p. 862.

3 A.B. 15 maart, p. 295.

4 A.B. 15 juli, p. 619.

5 A.B. 15 december, p. 1244.

6 A.B. 15 december, p. 1285.

Decreet van 18 januari 1956

(A.B. 15 februari, p. 167)

betreffende de pensioenen van de ambtenaren en beroepsmagistraten der Kolonie. Overlevingsrenten ten laste van de Koloniale Schatkist. Wijzigingen.

- UITTREKSEL -

Art. 2 De voorlopig benoemde personeelsleden van Belgisch Kongo en van Ruanda-Urundi die op 1 januari 1956 in dienst zijn, alsmede de personen die vanaf 1 januari 1956 in dienst van Belgisch Kongo en van Ruanda-Urundi worden aangeworven onder de regeling van het statuut, worden verplicht aangesloten bij de Koloniale Verzekeringskas.

Art. 3 Wanneer een onder het statuut benoemd personeelslid, de dienst van de Kolonie verlaat zonder recht te hebben op het rustpensioen of op het invaliditeitspensioen ten bezware van de Koloniale Schatkist, of indien het personeelslid, minder dan 15 jaar diensten tellend ophoudt recht te hebben op het voorlopig invaliditeitspensioen tengevolge van het feit dat de invaliditeitscoëfficiënt tot minder dan 10 % wordt verminderd, worden ten bezware van de Koloniale Schatkist overgedragen :

1° naar de Koloniale Kas voor werknemerspensioenen en gezinstoelagen, de wiskundige reserves van de renten die overeenstemmen met de werkgevers- en werknemersstortingen welke zouden zijn gedaan geweest indien het personeelslid, sinds het begin der diensten, aan de wettelijke bepalingen betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroege dood der werknemers was onderworpen geweest;

2° aan het Koloniaal Toelagenfonds voor werknemers, het niet gekapitaliseerd bedrag der werkgevers- en werknemersbijdragen welke aan dit organisme zouden zijn gestort geworden in dezelfde onderstelling.

Indien de overdrachten aan de Koloniale Kas voor werknemerspensioenen en gezinstoelagen en aan het Koloniaal Toelagenfonds voor werknemers niet zijn gedaan binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de datum van de gebeurtenis die er aanleiding toe geeft, worden de verschuldigde sommen vermeerderd met een verwijlntrest van 5 % per jaar.

Art. 4 De wiskundige reserve gevormd door de Koloniale Verzekeringskas voor de personeelsleden op wie de bepalingen van het voorgaand artikel toepasselijk zijn, wordt gestort in de Koloniale Schatkist in de mate waarin het bedrag ervan niet meer beloopt dan de sommen welke krachtens dit artikel moeten worden overgedragen; het gebeurlijk saldo wordt gestort in de Koloniale Kas voor werknemerspensioenen en gezinstoelagen om te worden aangewend voor de vorming van een aanvullende rust- en overlevingsrente.

Art. 5 Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1956.

Decreet van 15 maart 1957

(A.B. 15 april, p. 935)

betreffende de koloniale pensioenen en renten waarvan de betaling is opgeheven met toepassing van het decreet van 7 februari 1956.

- UITTREKSEL -

Art. 1 Het recht op pensioenen en op renten, toegekend ten bezware van de Koloniale Schatkist of van de Koloniale Verzekeringskas, wordt geschorst gedurende de tijdruimte van verlies van burgerrecht :

1° wat betreft de personen die krachtens de Belgische strafwet, het voorwerp hebben uitgemaakt van een veroordeling wegens een misdrijf of een poging tot misdrijf, in oorlogstijd gepleegd tegen de uitwendige veiligheid van de Staat, onverminderd de toepassing van de bepalingen betreffende de schorsing van het recht op de verkrijging of op het genot van de burgerlijke en koloniale pensioenen.

Wanneer de duur van het verlies van burgerrechten korter is dan de duur van de vrijheidsstraf of wanneer een vrijheidsstraf werd opgelegd zonder verlies van burgerrechten, wordt het recht op de pensioenen en op de renten, toegekend ten bezware van de Koloniale Schatkist of van de Koloniale Verzekeringskas, geschorst tijdens de duur van de hechtenis;

2° wat betreft de personen die burgerrechten hebben verloren bij toepassing van de wetgeving op de epuratie inzake burgertrouw.

Art. 2 De echtgenoot en de kinderen van de in het eerste artikel bedoelde personen kunnen aanspraak maken op de uitkering, in hun voordeel, van de achterstallen van pensioenen en van renten welke bij toepassing van onderhavig decreet aan deze personen verschuldigd zijn :

1° wanneer voormelde personen hun recht om gezegde pensioenen en renten te innen terug hebben bekomen, doch overleden zijn alvorens het voordeel van de in dit decreet bepaalde maatregelen te hebben kunnen genieten;

2° wanneer de echtgenoot en de kinderen, overeenkomstig de Belgische moederlandse wetgeving, de opheffing hebben bekomen van het verlies van burgerrechten waardoor de andere echtgenoot en vader nog was getroffen op het tijdstip van diens overlijden.

In afwijking van de artikelen 1 en 4 van het decreet van 29 augustus 1955, hebben de echtgenote en de kinderen van de in artikel 1 van onderhavig decreet bedoelde personen gedurende de termijn van schorsing geen recht op pensioen ten bezware van de Koloniale Schatkist.

Art. 3 De sommen welke onder vorm van pensioenen, hulpgeld, overlevingsrenten of bijkomende renten ten bezware van de Koloniale Schatkist of van de Koloniale Verzekeringskas aan de in artikel 1 bedoelde personen of aan hun erfgenamen werden toegekend, worden afgetrokken van de achterstallen van pensioenen en renten welke hun bij toepassing van artikel 1 verschuldigd zijn of welke, bij toepassing van artikel 2 aan hun echtgenoot en kinderen worden uitbetaald.

Art. 5 Artikel 1 van onderhavig decreet treedt in werking op 1 januari 1945.

Decreet van 28 juni 1957

(A.B. 15 september, p. 1927 - erratum A.B. 15 oktober, p. 2207)

houdende statuut van de Koloniale Verzekeringskas (1).

Gewijzigd bij : de decreten van 2 september 1957 (A.B. 15 september, p. 1974, erratum A.B. 15 oktober, p. 2207) en 8 juni 1960, de wetten van 12 april 1965 (Staatsbl. 18 mei) en 27 april 1970 (Staatsbl. 3 juni), het K.B. van 29 mei 1972 (Staatsbl. 14 juni), de wet van 28 december 1973 (Staatsbl. 29 december), de K.B.'s van 23 juli 1974 (Staatsbl. 25 september) en 14 april 1975 (Staatsbl. 28 augustus), de wetten van 14 april 1975 (Staatsbl. 29 mei) en 23 maart 1978 (Staatsbl. 20 mei), de K.B.'s van 29 maart 1978 (Staatsbl. 27 mei), 13 november 1978 (Staatsbl. 25 november), 19 januari 1979 (Staatsbl. 10 februari), 30 maart 1982, nr. 30 (Staatsbl. 1 april) en de wetten van 15 mei 1984 (Staatsbl. 22 mei) en 3 februari 2003 (Staatsbl. 13 maart - eerste uitgave).

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK I. Sectie Weduwenrenten.

Bepalingen welke van toepassing zijn wanneer het aangesloten lid op 1 januari 1956 of nadien in dienstactiviteit is.

Aansluiting

Art. 1 Bij deze sectie zijn aangesloten met het oog op de toekenning van overlevingsrenten :

- 1° de beambten van het Bestuur in Afrika, de officieren en onderofficieren van het Europees kader van de Weermacht, de beroepsmagistraten, het personeel van de rechterlijke orde en dat van de gerechtelijke politie bij de parketten, die, allen, op 1 januari 1956 of nadien aan een statutair stelsel dat hun eigen is, zijn onderworpen; indien zij na 1 januari 1956 in dienst treden, neemt hun aansluiting een aanvang op de dag van hun werkelijke indiensttreding;
- 2° de leden van het personeel van het Gouvernement van Belgisch Kongo en van Ruanda-Urundi, andere dan deze bepaald in 1° van dit artikel, of de leden van gepersonaliseerde openbare diensten van Belgisch Kongo en van Ruanda-Urundi die door de Koning worden aangewezen.

Recht op weduwenrente

Art. 5 De weduwe van de aangeslotene heeft, in de door dit decreet gestelde voorwaarden, recht op een levenslange rente.

Met de weduwe wordt gelijkgesteld, de echtgenote van een vermiste persoon, wanneer deze vermissing het voorwerp heeft uitgemaakt van een vonnis tot verklaring van afwezigheid of wanneer de betrokkene het bewijs levert dat deze vermissing voorgekomen is tijdens een gevecht, een bombardement of om het even welke andere aan de staat van oorlog te wijten gebeurtenis.

Art. 6 *Gewijzigd bij de wet van 23 maart 1978, art. 1 (2).*

§ 1. Onverminderd artikel 7, § 3, heeft de echtgenote recht op een weduwenrente in de door dit decreet gestelde voorwaarden, wanneer een aangesloten

lid, titularis van een pensioen ten bezware van de koloniale schatkist, huwt of opnieuw huwt.

Zij heeft echter geen recht op deze rente indien de duur van haar huwelijk minder dan één jaar bedraagt.

§ 2. *Opgeheven bij de wet van 23 maart 1978, art. 1.*

Art. 7

Gewijzigd bij de wet van 14 april 1975, art. 3.

§ 1. Scheiding van tafel en bed laat de bij dit decreet verzekerde rechten onverkort.

§ 2. *Gewijzigd bij de wet van 14 april 1975, art. 3.*

De uit de echt gescheiden vrouw verliest haar recht op de weduwenrente.

De uit de echt gescheiden vrouw heeft echter recht op een overeenkomstig artikel 13 berekende overlevingsrente, op voorwaarde :

1° dat het gaat :

- ofwel om een vrouw die na 1 januari 1954 uit de echt is gescheiden in het exclusief nadeel van de man zelfs indien de echtscheiding na deze datum is toegestaan ingevolge de omzetting van een scheiding van tafel en bed;
- ofwel om een vrouw die oorspronkelijk gedaagde was in het geding dat de echtscheiding uitsluitend op grond van artikel 232 van het Burgerlijk Wetboek toestaat en te wier laste de rechtbank de verantwoordelijkheid voor de feitelijke scheiding niet heeft gelegd;

2° dat de betrokkene geen nieuw huwelijk heeft aangegaan vóór het overlijden van degene die haar echtgenoot was;

3° dat een aanvraag om toekenning van de overlevingsrente ingediend werd binnen de termijn van één jaar na het overlijden.

§ 3. Wanneer, nochtans, de laatste echtscheiding na de definitieve ambtsneerlegging wordt uitgesproken en de totale rente welke overeenstemt met de volledige loopbaan van het aangesloten lid aan de uit de echt gescheiden vrouw wordt toegekend bij toepassing van artikel 13, is geen enkele rente verschuldigd aan de vrouw, die na voornoemde echtscheiding met het aangesloten lid huwt.

Art. 8

Aangevuld bij het decreet van 8 juni 1960, art. 1.

§ 1. Geen enkele rente wordt toegekend aan de weduwe van een personeelslid dat de dienst der kolonie verlaat zonder recht te hebben op het rust- of invaliditeitspensioen ten bezware van de koloniale schatkist of indien het, zonder 15 jaar diensten te hebben volbracht, ophoudt recht te hebben op het voorlopig invaliditeitspensioen tengevolge van het feit dat de invaliditeitscoëfficiënt tot minder dan 10 % wordt vermindert.

§ 2. Het in voorgaande paragraaf bepaalde personeelslid, dat onder het stelsel van de speciale compenetratietoelagen ter vervanging van een pensioen heeft gediend, blijft evenwel bij de Kas aangesloten en de weduwenrente wordt berekend overeenkomstig de bepalingen van onderhavig decreet.

§ 3. *Toegevoegd bij het decreet van 8 juni 1960, art. 1.*

De personen die om redenen onafhankelijk van hun wil in de onmogelijkheid geplaatst worden hun loopbaan in Afrika normaal te voleindigen blijven eveneens bij de Kas aangesloten.

De redenen die krachtens het voorgaande lid in aanmerking kunnen worden genomen alsmede de procedure volgens welke deze onmogelijkheid vastgesteld wordt zijn deze bepaald door de Koning in uitvoering van de wet van 21 maart 1960 met betrekking tot de opname van de personeelsleden van het Bestuur in Afrika, van de Weermacht en van de magistratuur in de moederlandse openbare diensten.

Vaststelling van de weduwenrente

Art. 9

§ 1. Enkel de diensttermijnen gedurende welke voorafnemingen op wedden werkelijk werden gedaan, komen in aanmerking voor de berekening van de rente. Zijn echter uitgesloten de termijnen aan het einde waarvan de rente werd afgekocht of het spaartegoed werd terugbetaald, tenzij ze weerom geldig worden gemaakt.

Worden niettemin in acht genomen :

- 1° de vóór 1 januari 1956 volbrachte diensttermijnen, wanneer gedurende deze termijnen de voorafnemingen werden gedaan krachtens de vroegere in voege zijnde statutaire bepalingen, onverminderd de toepassing van artikel 32 van onderhavig decreet;
- 2° de vóór 1 januari 1956 volbrachte diensttermijnen, wanneer gedurende deze termijnen al de voorafnemingen of een gedeelte ervan werden bestemd tot de samenstelling van een spaartegoed ingevolge het feit dat de weduwenrente haar maximumbedrag had bereikt en ondanks dat, volgens dezelfde bepalingen, dit spaartegoed werd terugbetaald;
- 3° de werkelijke diensten vóór 1 mei 1923 volbracht en op forfaitaire wijze met één zesde verlengd.

§ 2. De termijnen zonder wedde doorgebracht komen alleen in aanmerking voor de berekening van de rente in zover de koloniale schatkist of de aangeslotene zelf de bijdrage heeft gestort in de door artikel 2, § 3 gestelde voorwaarden; de termijnen met verminderde wedde doorgebracht, worden enkel in aanmerking genomen met inachtneming van een met de weddevermindering evenredige vermindering. Indien de koloniale schatkist of de betrokkene zelf de bij artikel 2, § 3 bepaalde bijdrage stort, komt de termijn geheel in aanmerking voor de berekening van de rente.

§ 3. De in contractueel verband doorgebrachte termijnen komen enkel in aanmerking in zover de met deze termijnen overeenstemmende wiskundige reserve, welke bij de Koloniale Kas voor Werknemerspensioenen en Gezinstoela-

gen door de persoonlijke bijdragen werden samengesteld, door dit organisme in de Koloniale Verzekeringskas werd gestort.

§ 4. 1° De door voorafnemingen gedekte termijnen, welke voor de berekening van de rente niet in aanmerking komen gezien de aangeslotene de met deze termijnen overeenstemmende rente of spaartegoed onderscheidenlijk heeft afgekocht of verkregen, kunnen door deze worden geldig gemaakt :

- a) ofwel mits ten voordele van de Kas, maandelijks, vanaf de eerste dag van de maand volgend op de datum van de aanvraag tot geldigmaking tot het verstrijken van een termijn gelijk aan de geldig te maken termijnen, op zijn wedde een bijkomende voorafneming toe te staan welke gelijk is aan de maandelijks gemiddelde voorafneming van het totaal der voorafnemingen welke op de wedden van aangeslotene gedurende dezelfde termijn vanaf de datum van zijn laatste aansluiting bij de Kas, zijn geschied.

Indien het getal der vanaf de datum van deze laatste aansluiting tot de datum van aanvraag tot geldigmaking werkelijk gedane maandelijks voorafnemingen kleiner is dan het getal der geldig te maken termijnen, wordt, om dit laatste getal te bereiken, in de berekening van de gemiddelde voorafneming waarvan sprake in voorgaand lid, de laatste maandelijks aan de aanvraag tot geldigmaking voorafgaande voorafneming in acht genomen.

Wanneer de aangeslotene definitief zijn ambt neerlegt vóór het verstrijken van de termijn van geldigmaking, wordt de voorafneming verder gedaan op het pensioen van de betrokkene tot het einde van bedoelde termijn;

- b) ofwel, mits, in éénmaal, ten voordele van de Kas, op het tijdstip van de aanvraag tot geldigmaking, zoveel maal de op het tijdstip van de laatste aansluiting bij de Kas gedane maandelijks voorafneming te storten als de geldig te maken termijnen maanden omvat.

In geval van definitieve stopzetting van de in littera a hierboven vermelde betalingen, komen enkel de door bijkomende voorafnemingen gedekte diensttermijnen in aanmerking.

- 2° Met het oog op de toekenning van de volledige baremische rente aan de weduwen van de in artikel 32 bedoelde aangeslotenen, kan het bedrag der in dit laatste artikel bedoelde voorafnemingen, binnen een termijn van 3 jaar door hen in éénmaal of in verscheidene malen in de Kas gestort worden.

De aanvraag tot geldigmaking moet door het aangesloten lid binnen zes maanden vanaf de datum van bekendmaking van onderhavig decreet worden ingediend of, wat de aangesloten leden betreft die na deze datum terug in dienst van de kolonie onder statutair stelsel zouden worden opgenomen, vanaf de datum van wederindiensttreding.

§ 5. De artikelen 10 en volgende stellen het bedrag van de zogenaamde "baremische" overlevingsrenten vast, welke als grondslag hebben de statutaire wedden met uitsluiting van om het even welke vergoeding en van de schommelingen van het indexcijfer van de levensduurte in de kolonie, of, wat de aangesloten leden betreft die gemachtigd worden hun ambt in het koloniaal bestuur te staken om het in de bij artikel 2, § 4 bedoelde organismen voort te zet-

ten en die bij het koloniaal bestuur hun rechten op bevordering in graad en wedde behouden, de wedden of lonen welke door voornoemde organismen worden uitgekeerd en worden vastgesteld volgens dezelfde in artikel 2, §§ 1 en 2 voorkomende normen, doch met uitsluiting van de schommelingen van het indexcijfer.

Art. 10

§ 1. De rente van de weduwe van een aangeslotene die 15 jaar werkelijke diensten heeft volbracht of in dienstactiviteit is overleden of om gezondheidsredenen wordt ontheven met een invaliditeitscoëfficiënt van ten minste 60 %, is gelijk aan 25 % van de laatste statutaire activiteitswedde, gebeurlijk vermeerderd met 1 % voor elk jaar van in de Kas nagelaten voorafneming te rekenen vanaf het achttiende jaar van voorafneming.

Deze rente mag niet minder dan 36.000 frank per jaar bedragen.

Voor elke begonnen maand, wordt de weduwenrente met één twaalfde percent verhoogd.

§ 2. De rente van de weduwe van een aangeslotene, die in dienstactiviteit is op 1 januari 1956 en die ten minste 15 jaar werkelijke diensten heeft volbracht ongeacht de duur der termijnen aan het einde waarvan de rente werd afgekocht of het spaartegoed werd terugbetaald, wordt berekend overeenkomstig de eerste paragraaf en mag niet minder dan 25 % van de laatste statutaire activiteitswedde noch, in elk geval, minder dan 36.000 frank 's jaars bedragen.

In dit geval, worden de vermeerderingen van 1 % enkel toegekend nadat 17 jaar voorafnemingen in de Kas zijn nagelaten geworden.

§ 3. De rente welke aan de weduwe van een aangeslotene wordt toegekend, die geen 15 jaar werkelijke diensten heeft volbracht en om gezondheidsredenen met een invaliditeitscoëfficiënt van minder dan 60 %, doch van ten minste 10 % wordt ontheven, wordt berekend naar rato van 1/68ste van de laatste statutaire activiteitswedde voor elk jaar van voorafneming. Deze rente mag niet minder dan 27.000 frank per jaar bedragen.

Wanneer, in dit geval, de ziekte of het ongeval de dood van de aangeslotene ten gevolge heeft binnen de termijn van één jaar te rekenen vanaf de datum welke volgt op deze vastgesteld bij het besluit of de ordonnantie waarbij definitief een einde aan de loopbaan van betrokkene wordt gemaakt, wordt de aan de weduwe toegekende rente berekend overeenkomstig de eerste paragraaf van onderhavig artikel.

§ 4. Wanneer een aangeslotene weduwnaar na zijn definitieve ambtsneerlegging weerom huwt, wordt de weduwenrente berekend, naar gelang van het geval, overeenkomstig §§ 1, 2 of 3 van dit artikel, maar op grondslag van de statutaire aanvangswedde van de categorie van het personeel, waartoe de aangeslotene bij de definitieve ambtsneerlegging behoort, wedde, welke met zoveel maal 2,5 % van deze wedde wordt verhoogd als er volle dienstjaren in deze laatste categorie zijn doorgebracht geworden.

Art. 11

Aangevuld bij het decreet van 8 juni 1960, art. 2.

In afwijking van artikel 10, wordt de weduwenrente berekend naar rato van 1/68ste van de laatste statutaire activiteitswedde voor elk jaar van voorafneming :

- 1° wanneer een aangeslotene, vrijgezel of uit de echt gescheiden, nadat hij het in artikel 31 van het decreet bedoeld spaartegoed verkregen heeft, na zijn definitieve ambtsneerlegging huwt of weerom huwt en niet ten minste 17 jaar voorafnemingen in de Kas heeft nagelaten;
- 2° wanneer bij toepassing van artikel 5 van het door dit decreet opgeheven koninklijk besluit van 4 april 1955, een gehuwde aangeslotene er toe gemachtigd werd, op het einde van zijn loopbaan, het op 31 december 1953, samengesteld spaartegoed terug te nemen en niet ten minste 17 jaar voorafnemingen in de Kas heeft nagelaten; indien deze aangeslotene weduwnaar wordt en na zijn definitieve ambtsneerlegging weerom huwt, valt hij onder toepassing van het volgend artikel.

Wanneer de in 2° vermelde aangeslotene vóór de daadwerkelijke terugbetaling van het spaartegoed overlijdt, wordt onderhavig artikel niet toegepast en verwerft de Kas het spaartegoed, tenzij belanghebbende binnen zes maanden na voornoemde machtiging per aangetekende brief aan de Minister van Koloniën zijn wens te kennen geeft dat het spaartegoed aan de rechthebbenden zou uitgekeerd worden.
- 3° wanneer de personen bedoeld in §§ 2 en 3 van artikel 8 niet ten minste 17 jaar voorafnemingen aan de Kas hebben nagelaten.

Art. 12

In afwijking van hetzelfde artikel 10 wordt de weduwenrente, wanneer een aangeslotene weduwnaar, nadat hij het in artikel 31 van dit decreet bedoelde spaartegoed verkregen heeft, na zijn definitieve ambtsneerlegging weerom huwt en aan de Kas niet ten minste 17 jaar voorafnemingen heeft nagelaten, berekend naar rato van 1/68ste van de statutaire aanvangswedde van de categorie van het personeel waartoe het aangesloten lid op het tijdstip van de definitieve ambtsneerlegging behoorde, wedde, welke met zoveel maal 2,5 % van deze wedde wordt verhoogd als er volle dienstjaren in deze laatste categorie zijn doorgebracht geworden.

Art. 13

§ 1. De rente toegekend krachtens artikel 7, § 2 aan de uit de echt gescheiden vrouw, wordt berekend op grondslag van de totale rente vastgesteld op het tijdstip van het overlijden van haar gewezen echtgenoot, op het hoofd van een echtgenote die dezelfde leeftijd heeft als deze, overeenkomstig de bepalingen welke voor de overlevingsrenten gelden zonder evenwel deze van artikelen 10, § 3, 12 en 14 in acht te nemen, naar rato van een quotiteit in verhouding tot de duur van de diensten welke in aanmerking komen aan het einde van de maand waarin de echtscheiding is uitgesproken.

§ 2. Indien de uit de echt gescheiden vrouw opnieuw huwt of overlijdt vóór het overlijden van haar gewezen echtgenoot of de in artikel 7 bedoelde aanvraag niet binnen de termijn van één jaar vanaf dezès overlijden heeft ingediend, geniet de weduwe de totale rente. In dit geval en wanneer het een aangeslotene weduwnaar betreft die na zijn definitieve ambtsneerlegging weerom huwt, wordt de weduwenrente berekend, mits inachtneming van de volledige duur van de in aanmerking komende diensten, op grondslag van de statutaire aanvangswedde van de categorie van het personeel, waartoe hij bij de definitieve ambtsneerlegging behoorde; wedde, welke met zoveel maal 2,5 % van deze wedde wordt verhoogd als er volle dienstjaren in deze laatste categorie zijn doorgebracht geworden.

§ 3. Bij voorkomend geval, wordt de rente van de tweede echtgenote vastgesteld op grondslag van de totale rente, overeenkomstig de bepalingen welke voor de weduwenrente gelden, doch in verhouding tot de duur der diensten welke vanaf de eerste dag der maand volgend op die waarin de echtscheiding is uitgesproken, in aanmerking komen.

§ 4. De in artikel 14 van onderhavig decreet voorgeschreven verminderingen wegens leeftijdsverschil, worden afzonderlijk toegepast op de renten vastgesteld overeenkomstig de in §§ 1 en 3 van dit artikel bepaalde verdeling.

§ 5. De minima bepaald door artikel 10 zijn toepasselijk op de totale onder de echtgenoten te verdelen rente; zij zijn niet toepasselijk op de renten vastgesteld overeenkomstig de in §§ 1 en 3 bedoelde verdeling.

Art. 14

Indien de echtgenoot ten minste 10 jaar ouder is dan zijn echtgenote, ondergaat de overeenkomstig de bepalingen van onderhavig decreet berekende rente voor elk volle jaar leeftijdsverschil een verlaging vastgesteld op 1 % vanaf 10 jaar tot 20 jaar niet inbegrepen.

Bij deze vermindering komen gebeurlijk nog, per volle jaar, de volgende verlagingen :

2 % van 20 jaar tot 25 jaar niet inbegrepen;
3 % vanaf 25 jaar tot 30 jaar niet inbegrepen;
4 % vanaf 30 jaar tot 35 jaar niet inbegrepen;
5 % vanaf 35 jaar.

Deze verlagingen mogen nochtans niet voor gevolg hebben dat het bedrag van de baremische rente, naar gelang van het geval, onder de 36.000 fr. of 27.000 fr. per jaar valt.

Art. 15

Een latere wijziging in de burgerlijke stand van de titularis van de weduwenrente beïnvloedt deze rente niet.

Art. 16

§ 1. Wanneer het aangesloten lid geen 15 jaar diensten heeft volbracht en om gezondheidsredenen met een invaliditeitscoëfficiënt van ten minste 60 % uit zijn ambt wordt ontheven, stort de koloniale schatkist jaarlijks aan de Kas, vanaf de definitieve ambtsneerlegging van het lid tot aan dezes overlijden of tot op het tijdstip waarop deze 15 jaar werkelijke diensten zou volbracht hebben, een bijdrage welke gelijk is aan de voorafnemings op de laatste activiteitswedde, indexcijfer inbegrepen.

Indien het aangesloten lid overlijdt vóór de voornoemde termijn van 15 jaar, neemt de koloniale schatkist één vijfde van de weduwenrente te haren laste.

Indien de baremische rente geen 36.000 frank bereikt, vult de koloniale schatkist tot dat bedrag aan.

§ 2. In elk ander geval, wanneer het aangesloten lid geen 15 jaar diensten heeft volbracht, neemt de koloniale schatkist één vijfde van de aan de weduwe toegekende rente te haren laste alsook, gebeurlijk, de nodige aanvulling opdat de rente het vereiste minimum zou bereiken.

HOOFDSTUK II. Sectie wezenuitkeringen

Art. 17

Aangevuld bij de wet van 12 april 1965, art. 13 en gewijzigd bij de wet van 15 mei 1984, art. 85.

§ 1. De wezen van de aangesloten leden hebben, in de door dit decreet gestelde voorwaarden, recht op uitkeringen ten bezware van de koloniale schatkist.

§ 2. Wordt met overlijden gelijkgesteld, de vermissing van de vader of van de moeder wanneer de vermissing het voorwerp heeft uitgemaakt van een vonnis tot verklaring van afwezigheid of wanneer de belanghebbenden het bewijs leveren dat de vermissing voorgekomen is tijdens een gevecht, een bombardement of om het even welke andere aan de staat van oorlog te wijten gebeurtenis.

§ 3. *Aangevuld bij de wet van 12 april 1965, art. 13 en gewijzigd bij de wet van 15 mei 1984, art. 85.*

Onverminderd de bepalingen van artikel 20, wordt deze uitkering toegekend aan de wezen beneden de 21 jaar. Zij is echter niet verschuldigd :

1° in geval van huwelijk van de wees of ingeval deze, na de leeftijd van 18 jaar te hebben bereikt, een winstgevende betrekking uitoefent;

2° in de bij artikel 8, § 1 van onderhavig decreet bedoelde gevallen.

De in het eerste lid bepaalde leeftijdsgrens wordt van 21 op 25 jaar gebracht voor de wezen die voldoen aan de voorwaarden, waaronder artikel 62 van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslagen voor werknemers recht op kinderbijslag tot op die leeftijd verleent (3).

§ 4. Wanneer de vader om gezondheidsredenen met een invaliditeitscoëfficiënt van lager dan 60 % maar van ten minste 10 % uit zijn ambt wordt ontheven en geen volledige 15 jaar werkelijke diensten heeft volbracht, is de uitkering niet verschuldigd aan de kinderen die na 10 maanden te rekenen vanaf de datum van de definitieve ambtsneerlegging geboren zijn en indien zij wezenuitkeringen genieten krachtens de wettelijke bepalingen inzake verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood der koloniale werknemers.

Art. 18

Vervangen bij de wet van 3 februari 2003, art. 65 (4).

Voor de toekenning van de wezenuitkeringen komen in aanmerking :

1° de kinderen van de aangeslotene;

2° de kinderen van de echtgenoot of echtgenote van de aangeslotene, indien deze kinderen ten laste waren van de aangeslotene die, uit dien hoofde, tijdens zijn leven gezinsvergoedingen heeft genoten en indien hun geen enkele uitkering ten bezware van de koloniale Schatkist noch krachtens de wettelijke bepalingen inzake verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood der koloniale werknemers wordt toegekend.

Art. 19 *Gewijzigd bij de wet van 3 februari 2003, art. 66.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 3 februari 2003, art. 66.*

Het bedrag van de wezenuitkering belooft 18.000 frank 's jaars.

Onverminderd de bepalingen van artikel 20, wordt deze uitkering met 50 t.h. verhoogd ten voordele van volle wezen. (5)

De vaderloze wees wordt met een volle wees gelijkgesteld indien de moeder geen recht heeft op een bij dit decreet bepaalde overlevingsrente.

§ 2. Wanneer het een wees van een aangesloten lid betreft, dat van het koloniaal bestuur werd gedetacheerd zonder zijn recht op bevordering tot hogere graad en tot hogere wedde gedurende de detachering te behouden, is het bedrag van de uitkering gelijk aan het verschil dat gebeurlijk bestaat tussen het bedrag zoals vastgesteld bij onderhavig decreet en dat van de rente dat de wees verwerft krachtens andere wettelijke of reglementaire bepalingen om reden van de diensten welke in Afrika in het kader van de bij artikel 2, § 4 bedoelde organismen werden volbracht.

Art. 20 De wezenuitkering wordt toegekend indien de wees, welke ook zijn leeftijd is, om reden van zijn lichamelijke of geestelijke staat, voortdurend onbekwaam is om in zijn levensbehoeften te voorzien.

Deze onbekwaamheid moet bewezen worden, voor het kind dat :

- 1° in België, Belgisch Kongo of Ruanda-Urundi verblijft, door twee geneesheren van wie de ene hetzij door de directeur van het koloniaal geneeskundig centrum, hetzij door de hoofdgeneesheer, of hun gemachtigden wordt aangewezen, de andere door de betrokkenen zelf;
- 2° in het buitenland verblijft, door twee geneesheren, van wie de ene door de bevoegde Belgische overheid, de andere door de betrokkenen zelf wordt aangenomen.

Ingeval van verschillend advies, wijzen de twee geneesheren een derde aan, om te beslechten.

Deze wezenuitkering wordt op 27.000 frank gebracht vanaf de maand volgend op deze gedurende welke de wees de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt.

HOOFDSTUK III. Overgangsbepalingen, welke van toepassing zijn op de weduwen en wezen van de aangesloten leden die hun koloniale loopbaan voor 1 januari 1956 geëindigd hebben

Art. 21 § 1. Heeft recht op een overlevingsrente, volgens de in de volgende artikelen bepaalde modaliteiten, de weduwe van een aangesloten lid dat op 31 december 1955 in leven is en de dienst van de kolonie definitief vóór deze datum heeft verlaten.

Nochtans, ingeval vóór 1 januari 1954 een einde aan de aansluiting werd gemaakt bij wijze van afkoop van rente of terugbetaling van spaartegoed, heeft de weduwe enkel recht op de overlevingsrente op voorwaarde dat de gewezen

aangeslotene de diensttermijnen heeft geldig gemaakt overeenkomstig artikel 22, § 3.

§ 2. Hebben recht op wezenuitkeringen, volgens de in dit artikel en de volgende artikelen bepaalde modaliteiten, de wezen van het aangesloten lid bedoeld in het eerste lid van voorafgaande paragraaf alsook deze van het gewezen aangesloten lid dat de rente heeft afgekocht of waaraan een spaartegoed werd terugbetaald, zelfs wanneer de geldigmaking overeenkomstig artikel 22, § 3 niet heeft plaats gevonden.

§ 3. Hebben insgelijks recht op weduwenrenten en wezenuitkeringen, volgens de in dit artikel en de volgende artikelen bepaalde modaliteiten, de weduwe en de wezen van een personeelslid dat in dienstactiviteit is overleden en die noch de bepalingen van het decreet van 5 februari 1948 op de overdracht der burgerlijke en koloniale pensioenen noch de bepalingen van de vroegere statuten van de Koloniale Verzekeringkas kunnen genieten.

§ 4. Worden insgelijks op de bij volgende artikelen bepaalde bedragen gebracht : de weduwenrente en de wezenuitkeringen welke op 31 december 1955 worden uitgekeerd.

§ 5. De weduwen en wezen van de personeelsleden die buiten het kader werden aangeworven en van de leden die in Afrika in dienstverband stonden van het Nationaal Instituut voor Landbouwkundige Studies in Belgisch Kongo, voor zover zij vóór 1 januari 1956 bij de Koloniale Verzekeringkas zijn aangesloten en op deze datum in leven zijn, hebben recht op de weduwenrente en wezenuitkeringen binnen de perken vastgesteld door de op 31 december 1955 in voege zijnde bepalingen.

§ 6. Volgende bepalingen zijn van toepassing op de gevallen voorzien bij §§ 1 tot 3 van onderhavig artikel :

- 1° deze van artikel 5, tweede lid, betreffende de gelijkstelling van de vermissing van de aangeslotene met het overlijden;
- 2° deze van artikel 6, betreffende het huwelijk of het nieuw huwelijk na de definitieve ambtsneerlegging hetzij het aangesloten lid titularis is van een pensioen, hetzij het een kapitaaluitkering heeft genoten;
- 3° deze van artikel 7, betreffende de rechten van de uit de echt gescheiden vrouwen;
- 4° deze van artikel 17, met uitzondering van § 3, 2°, en deze van artikel 18, beide betreffende de beperkingen aan de rechten van zekere categorieën van wezen. Nochtans, wanneer het aangesloten lid definitief zijn ambt heeft neergelegd ingevolge ontslag of afzetting zonder de voor de opening van het recht op rustpensioen vereiste diensttermijnen te hebben volbracht, is de wezenuitkering, waarvan het bedrag bij artikel 29, § 2 wordt bepaald, enkel verschuldigd aan de kinderen die binnen 10 maanden na de definitieve ambtsneerlegging zijn geboren.

Art. 22

Gewijzigd bij het decreet van 2 september 1957, art. 1.

§ 1. De bepalingen van artikel 9, § 1, betreffende de diensttermijnen welke voor de berekening van de rente in aanmerking komen, deze van artikel 13, betref-

fende de berekening van de renten van de uit de echt gescheiden vrouwen en deze van artikel 14, betreffende de leeftijdsverschillen, zijn van toepassing op de in artikelen 23, §§ 1 tot 4, 24, §§ 1 en 2, en 25 bedoelde renten.

§ 2. Nochtans, ingeval van toepassing van artikel 13, en wanneer het een uit de echt gescheiden aangesloten lid betreft, dat na een tweede of volgende huwelijk weduwnaar is geworden en vervolgens na zijn definitieve ambtsneerlegging weerom huwt, wordt, in de berekening van de totale rente welke tot grondslag dient van de verdeling onder de verscheidene gewezen echtgenoten van de overleden aangeslotene, het bij artikel 23, § 4 bepaalde minimumbedrag van 27.000 frank niet in aanmerking genomen.

§ 3. *Gewijzigd bij het decreet van 2 september 1957, art. 1.*

1° De door voorafnemingen gedekte diensttermijnen, die voor de berekening van de rente niet in aanmerking komen, gezien de aangeslotene de met deze termijnen overeenstemmende rente of spaartegoed heeft afgekocht of verkregen, kunnen door deze worden geldig gemaakt ten hoogste tot het beloop van het getal jaren dat nodig is om de op zijn rekening ingeschreven voorafnemingen in totaal 17 jaar te doen bereiken.

In dit geval worden als geldig gemaakte diensttermijnen beschouwd, deze welke vóór 1 mei 1923 werden volbracht en gedurende welke op het koloniaal pensioen 6 % vooraf werd afgenomen met het oog op de samenstelling van de zogenaamde "overdrachtsrente".

Nochtans loopt deze geldigmaking wat de bij artikel 21, § 1, tweede lid, bedoelde gewezen leden betreft, over een periode van 17 jaar, welke ook de werkelijke duur van de koloniale loopbaan geweest is. De door een reserverekening gedekte diensttermijnen alsook de vóór 1 mei 1923 volbrachte diensttermijnen, gedurende welke de voorafneming van 6 % op het koloniaal pensioen, waarvan sprake in voorgaand lid, werd gedaan, worden eventueel van deze 17 jaar afgetrokken.

De geldigmaking geschiedt als volgt :

- a) wat het aangesloten lid betreft, deze staat op zijn pensioen en ten voordele van de Kas, maandelijks, vanaf de eerste dag van de maand volgend op de datum van aanvraag tot geldigmaking tot het verstrijken van een termijn gelijk aan de geldig te maken termijnen, een voorafneming toe, welke gelijk is aan de maandelijkse gemiddelde voorafneming van het totaal der voorafnemingen welke op de wedden van aangeslotene gedurende dezelfde termijn, te rekenen vanaf de datum van zijn wederaansluiting bij de Kas, zijn geschied. Het aangesloten lid mag, in éénmaal storten ten voordele van de Kas, op het tijdstip van de aanvraag tot geldigmaking. Daartoe stort hij zoveel maal de eerste maandelijkse voorafneming welke op het tijdstip van de laatste wederaansluiting bij de Kas werd gedaan, als de geldig te maken termijnen maanden omvat ;
- b) wanneer het een in artikel 21, § 1, tweede lid, bedoelde gewezen aangeslotene betreft, staat hij op zijn pensioen en ten voordele van de Kas, maandelijks vanaf de eerste dag van de maand volgend op de datum van aanvraag tot geldigmaking, tot het verstrijken van een termijn gelijk aan de geldig te maken termijnen, een voorafneming

toe, welke gelijk is aan de maandelijks gemiddelde voorafneming van het totaal der voorafnemingen welke gedaan zijn geworden in de loop van de laatste 17 jaar van de koloniale loopbaan. Indien belanghebbende echter diensten heeft volbracht vóór 1 mei 1923 en indien de duur van de diensten volbracht na deze datum minder bedraagt dan 17 jaar, wordt de gemiddelde voorafneming, waarvan hierboven sprake, berekend op basis van het totaal van de voorafnemingen welke vanaf 1 mei 1923 zijn geschied, verhoogd echter met zoveel maal de laatste maandelijks voorafneming welke gedurende de dienstactiviteit werd uitgevoerd als nodig is om 17 jaar te bereiken.

De gewezen aangeslotene kan ineens voldoen door, op de datum van de aanvraag tot geldigmaking, in de Kas een bedrag te storten, dat gelijk is aan de prijs van een lijfrente op hem gevestigd met inachtneming van zijn leeftijd op die datum. Deze lijfrente wordt geacht gedurende 17 jaar vooruit en maandelijks betaalbaar te zijn in termijnen die elk gelijk zijn aan de gemiddelde maandelijks voorafneming bedoeld in voorgaand lid. De door de Kas aangewende rentevoet en sterftcijfertabellen worden in acht genomen voor de berekening van deze prijs. Wanneer diensten in aanmerking komen welke vóór 1 mei 1923 werden volbracht, wordt deze prijs verlaagd naar evenredigheid van het aantal geldig te maken maanden.

Dezelfde wijze van berekening wordt toegepast wanneer aan de loopbaan een einde werd gemaakt op een tijdstip waarop de minimumduur van de werkelijke diensten welke recht op een koloniaal pensioen openen, minder bedroeg dan 15 jaar.

Wanneer de duur der geldig te maken termijnen meer bedraagt dan de duur van de sedert de laatste wederaansluiting volbrachte diensten, wat betreft de onder letter a) hierboven bedoelde begunstigen, of meer bedraagt dan de duur van al de dienstperioden, wat betreft de onder letter b) hierboven bedoelde begunstigen die geen diensten vóór 1 mei 1923 hebben volbracht, wordt, om het aantal geldig te maken maanden te bereiken, bij de berekening van de in de voorgaande alinea's bedoelde gemiddelde voorafneming, de laatste maandelijks gedane voorafneming in acht genomen, die tijdens de periode van dienstactiviteit werd gedaan.

In geval van schorsing van het recht op pensioen, is de aangeslotene of de gewezen aangeslotene zelf verplicht maandelijks een som te storten, die gelijk is aan de voorafneming welke op zijn pensioen werd gedaan. Indien hij geen stortingen meer doet, wordt de weduwenrente berekend overeenkomstig artikel 25 van dit decreet, met inachtneming van de reeds gestorte sommen.

Onverminderd de bepalingen van voorgaand lid, wordt de geldigmaking als voltrokken beschouwd en wordt de weduwenrente, volgens het geval, berekend overeenkomstig §§ 1 en 2 van artikel 23 van dit decreet of overeenkomstig § 3 van hetzelfde artikel, indien het onder letters a) en b) bedoelde aangesloten lid of gewezen aangesloten lid tijdens de termijn van geldigmaking overlijdt.

In geval van toepassing van artikel 6, § 2, zijn de in het 1° van deze paragraaf bedoelde bijdragen niet verder verschuldigd en de gestorte sommen vervallen aan de Kas.

2° Met het oog op de toekenning van de volledige baremische rente aan de weduwen van de in artikel 32 bedoelde aangeslotenen, kan het bedrag der in dit laatste artikel bedoelde voorafnemingen binnen een termijn van 3 jaar door hen in éénmaal of in verscheidene malen in de Kas gestort worden.

De aanvraag tot geldigmaking moet door het aangesloten lid binnen zes maanden vanaf de datum van bekendmaking van onderhavig decreet ingediend worden.

§ 4. Kan evenwel van de in de 1° van § 3 vermelde mogelijkheid geen gebruik maken noch de in artikel 23, § 5 bedoelde aangeslotene noch degene die de dienst van de kolonie definitief heeft verlaten in die voorwaarden dat de in de Kas nagelaten voorafnemingen aan zijn weduwe een rente verzekeren waarvan het bedrag ten minste gelijk is aan 25 % van de in artikel 26 bedoelde wedde.

Art. 22bis *Ingevoegd bij het decreet van 8 juni 1960, art. 3.*

In afwijking van artikel 22, § 3, is het de gewezen aangeslotenen die om gezondheidsredenen uit hun ambt ontslagen zijn met een invaliditeitscoëfficiënt van ten minste 10 pct. en die titularis zijn van een kapitaalsuitkering, toegelaten hun bij het Bestuur in Afrika volbrachte dienstperioden geldig te maken met inbegrip van deze vóór 1 mei 1923.

Zij mogen deze jaren slechts geldig maken mits een enkele storting aan de Kas gedaan op de datum van de aanvraag tot geldigmaking. Het bedrag van deze enkele storting is gelijk aan de prijs van een op belanghebbende gevestigde lijfrente, rekening gehouden met zijn leeftijd op deze datum.

Bedoelde lijfrente wordt verondersteld vooraf en maandelijks betaalbaar te zijn gedurende een tijdspanne die gelijk is aan de duur van de perioden die dienen geldig gemaakt, met inbegrip van deze volbracht vóór 1 mei 1923, het bedrag van de maandelijks storting is dit van de gemiddelde maandelijks voorafneming berekend op het geheel van de voorafnemingen gedaan tijdens de loopbaan.

De aanvraag tot geldigmaking moet binnen zes maanden vanaf de datum van bekendmaking van dit decreet ingediend worden.

Art. 23 Wat de bij artikel 21, § 1, eerste lid, bedoelde weduwen betreft :

§ 1. Wanneer de echtgenoot diensttermijnen heeft volbracht, waarvan de duur in zijn voordeel recht op een koloniaal rustpensioen doet ontstaan of zou doen ontstaan hebben, wordt de weduwenrente berekend op grondslag van de bij artikel 26 bepaalde wedde, naar rato van 25 % van deze wedde.

Deze rente wordt met 1 % verhoogd voor elk jaar van voorafneming vanaf het 18de jaar van voorafneming.

De vóór 1 mei 1923 volbrachte werkelijke diensten, op forfaitaire wijze met één zesde verlengd, komen in aanmerking voor de berekening van deze rente. In dit geval, is de zogenaamde bij de bepalingen van het decreet van 5 februari 1948 bepaalde overdrachtsrente niet verschuldigd.

De in onderhavige paragraaf bedoelde baremische rente mag niet minder dan 36.000 frank 's jaars bedragen.

De gepensioneerde aangeslotenen die overeenkomstig artikel 47, lid b of c, van het door onderhavig decreet opgeheven koninklijk besluit van 13 februari 1930 bij de Kas aangesloten bleven en tegenover deze nog verplichtingen hadden, zijn vanaf 1 januari 1956 daarvan ontlast.

§ 2. Wanneer de echtgenoot om gezondheidsredenen uit zijn ambt werd ontheven met een invaliditeitscoëfficiënt van minstens 60 %, wordt de weduwenrente vastgesteld overeenkomstig voorafgaande paragraaf.

In dit geval, zet de Kolonie de stortingen van de jaarlijkse premie welke zij op 31 december 1955 uitvoerde, op rekening van de Kas voort. Dit, tot het verstrijken van de termijn van 20 jaar gemeenschappelijk leven van de echtgenoten te rekenen vanaf de datum van hun aansluiting of tot het einde van de maand gedurende welke de aangeslotene overlijdt.

§ 3. Wanneer de echtgenoot om gezondheidsredenen uit zijn ambt werd ontheven vóór het verstrijken van diensttermijnen waarvan de duur recht op koloniaal rustpensioen doet ontstaan, met een invaliditeitscoëfficiënt van minder dan 60 % maar van ten minste 10 %, wordt de overlevingsrente berekend naar rato van 1/68ste van de bij artikel 26 bepaalde wedde voor elk jaar van voorafnemings. De rente mag niet minder dan 27.000 frank per jaar bedragen.

§ 4. Wanneer een aangeslotene weduwnaar na zijn definitieve ambtsneerlegging opnieuw huwt, wordt de weduwenrente, naar gelang van het geval, vastgesteld overeenkomstig §§ 1, 2 of 3 van onderhavig artikel, doch op grondslag van de bij artikel 26, 3° bepaalde wedde. Deze rente mag niet minder dan 27.000 frank per jaar bedragen.

§ 5. Wanneer een einde aan de loopbaan van de aangeslotene wordt gemaakt bij wijze van ontslag, afdanking, afzetting of om reden van lichamelijke ongeschiktheid met invaliditeitscoëfficiënt van minder dan 10 % vóór het verstrijken van diensttermijnen waarvan de duur het recht op koloniaal rustpensioen doet ontstaan, is de rente gelijk aan deze welke, op 31 december 1955, op zijn rekening ingeschreven staat.

De aangeslotene kan, echter, zijn aansluiting bij de Kas na deze datum voortzetten volgens een der modaliteiten voorzien bij de op 31 december 1955 in voege zijnde bepalingen. De op deze datum toegepaste tarieven blijven voor deze stortingen gelden.

Art. 24

Wat de in artikel 21, §§ 3 en 4 bedoelde weduwen betreft :

§ 1. Wanneer de echtgenoot in dienstactiviteit is overleden of diensttermijnen heeft volbracht, waarvan de duur in zijn voordeel recht op een koloniaal rustpensioen heeft doen ontstaan of zou doen ontstaan hebben ofwel een pensioen wegens invaliditeit met coëfficiënt van ten minste 60 % heeft genoten, wordt de weduwenrente vastgesteld overeenkomstig § 1 van voorafgaand artikel.

§ 2. Wanneer de echtgenoot om gezondheidsredenen uit zijn ambt werd ontheven vóór het verstrijken van diensttermijnen waarvan de duur recht op koloniaal

rustpensioen doet ontstaan, met een invaliditeitscoëfficiënt van minder dan 60 % maar van ten minste 10 %, wordt de weduwenrente vastgesteld overeenkomstig § 3 van voorafgaand artikel.

§ 3. Wanneer §§ 1, en 2 niet van toepassing zijn, blijft de rente vastgesteld overeenkomstig de op 31 december 1955 van kracht zijnde bepalingen.

Art. 25 In afwijking van de bepalingen van artikel 23, wordt de weduwenrente berekend naar rato van 1/68ste van de bij artikel 26 bepaalde wedde voor elk jaar van voorafneming, wanneer het aangesloten lid krachtens de op 31 december 1955 van kracht zijnde bepalingen het spaartegoed terug heeft verworven, het een voorbehouden rekening bij de Kas heeft nagelaten en de ganse duur van de door voorafnemingen gedekte diensten 17 jaar niet te boven gaat.

Art. 26 De wedden welke tot grondslag dienen van de bij de artikelen 23, §§ 1 tot 3, 24, §§ 1 en 2, en 25 bepaalde overlevingsrenten, zijn de volgende :

1° wat de weduwen van de aangeslotenen betreft, die tussen 1 januari 1947 en 1 januari 1956 hun ambt hebben neergelegd, de laatste statutaire activiteitswedde, verhoogd, voor de aangeslotenen die hun ambt vóór 1 juli 1954 hebben neergelegd, met 25 %;

2° wat de weduwen van de aangeslotenen betreft, die hun ambt hebben neergelegd onder het statuut vastgesteld bij het op 1 januari 1935 in werking getreden koninklijk besluit van 24 december 1934, de laatste statutaire activiteitswedde, gewijzigd overeenkomstig het besluit van de Regent van 4 maart 1948 tot omzetting der wedden, en verhoogd met 25 %;

wat de weduwen van de aangesloten magistraten betreft, die hun ambt hebben neergelegd onder het statuut vastgesteld bij het decreet van 13 november 1934, a) in werking getreden op 1 januari 1935, voor de vanaf 1 januari 1935 benoemde magistraten of b) in werking getreden op 1 februari 1936 voor de op deze datum vastbenoemde magistraten die niet voor het oude stelsel hebben geopteerd, de laatste statutaire activiteitswedde, gewijzigd overeenkomstig het besluit van de Regent van 14 juli 1949 tot omzetting der wedden en verhoogd met 25 % voor de aangeslotenen die hun ambt vóór 1 juli 1954 hebben neergelegd;

3° wat de weduwen van de aangeslotenen betreft, die hun ambt definitief hebben neergelegd onder een statuut dat het in 2° hierboven bedoelde statuut voorafging, de op 1 januari 1956 vastgestelde statutaire aanvangswedde van de categorie van het personeel waartoe zij op het tijdstip van het einde van hun loopbaan behoorden; wedde, welke met zoveel maal 2,5 % van deze wedde wordt verhoogd als de aangeslotenen volle dienstjaren in deze laatste categorie hebben doorgebracht.

Art. 27 § 1. De rente welke aan een in artikel 21 bedoelde weduwe wordt toegekend, wordt niet beïnvloed door een latere wijziging in de burgerlijke stand van de titularis.

§ 2. In afwijking van voorgaande paragraaf, worden, ingeval de in artikel 21, § 4 bedoelde weduwen weerom vóór 1 januari 1956 zijn gehuwd, enkel de voordelen toegekend, welke door de op 31 december 1955 van kracht zijnde bepalingen worden vastgesteld.

Evenwel, ingeval van een nieuw weduwschap, kan de voornoemde weduwe, indien de ten bezware van de Kas uit te keren rente verhoogd met de ten bezware van de koloniale schatkist vallende vermeerderingen, dit bedrag niet bereikt, bekomen :

- 1° ofwel het minimumbedrag van de baremische rente, dit is 36.000 fr., indien het aangesloten lid in dienstactiviteit is overleden of diensttermijnen heeft volbracht waarvan de duur het recht op koloniaal rustpensioen zou doen ontstaan hebben of om gezondheidsredenen uit zijn ambt werd ontheven met een invaliditeitscoëfficiënt van ten minste 60 % ;
- 2° ofwel het minimumbedrag van de baremische rente, dit is 27.000 fr., indien de echtgenoot vóór 1 januari 1946 bij de Kas aangesloten was en de in 1° voornoemde voorwaarden niet vervult.

Deze minimumbedragen worden niet verlaagd wegens leeftijdsverschil.

Art. 28 In afwijking van de artikelen 23, § 5, 24, § 3 en 27, § 2, ondergaan voortaan de ten bezware van de koloniale schatkist vallende vermeerderingen, op 1 januari 1956 of nadien uitgekeerd overeenkomstig de voordien geldende statuten van de Koloniale Verzekeringskas, niet meer de voorafnemingen bedoeld in artikel 31 van het door onderhavig decreet opgeheven decreet van 26 april 1950.

Art. 29 § 1. De bij artikel 21 bepaalde wezenuitkeringen worden berekend overeenkomstig de artikelen 19, § 1 en 20 van onderhavig decreet. Zij worden ten bezware van de koloniale schatkist uitgekeerd.

§ 2. Evenwel, is, in het bij artikel 21, laatste lid, bepaald geval, de wezenuitkering gelijk aan zoveel maal 1/17de van de uitkering als het personeelslid jaren van aansluiting telt, zonder dat het bedrag van deze verminderde aan de vaderloze wees uitgekeerde rente, lager mag zijn dan 12.000 frank per jaar.

In geval van overlijden van vader en moeder, wordt deze uitkering met 50 % vermeerderd.

HOOFDSTUK IV. Bepalingen welke gemeen zijn aan de weduwen en wezen van al de aangesloten leden

Art. 29bis *Ingevoegd bij de wet van 27 april 1970, art. 1, gewijzigd bij de K.B.'s van 23 juli 1974, art. 2, 14 april 1975, art. 1, 29 maart 1978, art. 1, 13 november 1978, art. 1, 19 januari 1979, art. 1, vervangen bij het K.B. nr. 30 van 30 maart 1982, art. 17 en de wet van 15 mei 1984, art. 43.*

Op de weduwenrente vastgesteld overeenkomstig één van de artikelen 10, 16, 23, §§ 1, 2, 3 of 4, en 27, § 2, en eventueel verminderd krachtens artikel 14, zijn de bepalingen toepasselijk die de toekenning, de vermindering en de schorsing regelen van het minimumpensioenbedrag bepaald voor de weduwe die een overlevingspensioen geniet ten laste van de Openbare Schatkist.

Art. 30 § 1. Het aangesloten vrouwelijk lid kan een familielid in opgaande linie aanwijzen aan wie bij haar overlijden een rente wordt toegekend op voorwaarde dat zij niet in huwelijksverband leeft noch kinderen ten laste heeft.

Deze aanwijzing kan vernieuwd worden indien het tevoren gekozen familielid vóór het overlijden van het aangesloten lid sterft.

De rente van het familielid wordt berekend overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van onderhavig decreet. Nochtans mag deze rente 36.000 fr. per jaar niet te boven gaan.

Indien het aangesloten vrouwelijk lid huwt of opnieuw huwt, één of meer kinderen aanneemt of erkent na voornoemde aanwijzing, verliest het familielid het in dit artikel bepaalde voordeel.

Dit gebeurt eveneens wanneer het aangesloten vrouwelijk lid de voorwaarden vervult welke in artikel 8, § 1 van onderhavig decreet zijn opgesomd. In dit geval wordt overgegaan tot de in de artikelen 3 en 4 van het decreet van 18 januari 1956 betreffende de Koloniale Verzekeringskas bedoelde overdrachten.

De vermissing van het aangesloten vrouwelijk lid wordt met overlijden gelijkgesteld, in dezelfde voorwaarden als deze bepaald bij artikel 5, tweede lid, van onderhavig decreet.

§ 2. In afwijking van artikel 31 van dit decreet, kan het aangesloten vrouwelijk lid dat een familielid in opgaande linie heeft aangeduid, geen aanspraak maken op de terugbetaling van het spaartegoed dat op 31 december 1953 op haar rekening ingeschreven staat.

Art. 31

§ 1. Het spaartegoed dat op 31 december 1953 krachtens de aan dit decreet voorafgaande bepalingen ingeschreven staat, wordt aan het aangesloten lid terugbetaald op het tijdstip van zijn definitieve ambtsneerlegging en op voorwaarde dat het sinds 1 januari 1954 geen huwelijk heeft aangegaan.

Nochtans heeft dat lid, met het oog op de vaststelling van de rente van de weduwe bedoeld in artikel 6, § 1 van onderhavig decreet, de mogelijkheid af te zien van deze terugbetaling. De aanvraag ervan dient aan de Minister van Koloniën toegezonden binnen zes maanden na de datum van de betekening van het besluit of van de ordonnantie welke een einde aan de loopbaan van het aangesloten lid maakt.

Indien de aangeslotene in dienstactiviteit overlijdt, wordt het spaartegoed aan de rechthebbenden overgemaakt.

§ 2. Het spaartegoed brengt interest op tot op de laatste dag van de maand welke deze, gedurende welke de betaling wordt geordonnanceerd, voorafgaat.

Art. 32

Indien, bij toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 13 februari 1930, opgeheven bij onderhavig decreet, aan de Belgische schatkist, voor rekening van de aangesloten leden die tot een Belgische administratie behoren en met het oog op de samenstelling van een moederlandse overlevingsrente, bijdragen worden gestort, wordt de baremische rente, vooraf eventueel tot haar minimum opgevoerd, berekend naar rato van de afhoudingen welke bij de Kas zijn nagelaten. Dit, onverminderd de toepassing van de artikelen 9, § 4, 2°, en 22, § 3, 2°.

Art. 33

§ 1. Het totaal bedrag van de krachtens de bepalingen van onderhavig decreet aan één en dezelfde weduwe toegekende baremische rente mag, zowel wat het gedeelte betreft dat ten bezware van de Kas als het gedeelte dat ten bezware van de koloniale schatkist valt, 216.000 fr. 's jaars niet te boven gaan.

Dit maximumbedrag wordt voor de weduwe van de Gouverneur-Generaal op 260.000 fr. gebracht.

§ 2. Indien een weduwe, tengevolge van opeenvolgende huwelijken, op meerdere renten aanspraak kan maken, wordt als volgt te werk gegaan :

- 1° de renten ten bezware van de Kas worden samengevoegd;
- 2° enkel de belangrijkste tussenkomst van de koloniale schatkist wordt bovendien toegekend.

De zogenaamde "overdrachtsrente" is in dit maximumbedrag begrepen.

Het totaal van deze renten en deze tussenkomst mag echter de in § 1 voorziene maximumbedragen niet te boven gaan.

§ 3. In geval van samenvoeging van meerdere wezenuitkeringen ten bezware van de koloniale schatkist ten voordele van één en dezelfde wees, wordt enkel de voordeligste uitkering toegekend.

Art. 34

§ 1. De overlevingsrenten welke berekend worden overeenkomstig de bepalingen van onderhavig decreet mogen niet minder bedragen dan de renten welke krachtens de vóór 31 december 1955 van kracht zijnde bepalingen op die datum toegekend worden of ingeschreven zijn.

§ 2. De koloniale schatkist neemt te haren laste :

- 1° vanaf de datum van het overlijden van het aangesloten lid, wat de echtgenoten van de aangesloten leden betreft, die op 1 januari 1956 in leven zijn en de dienst der kolonie vóór deze datum verlaten hebben : het verschil tussen de volgens de bepalingen van onderhavig decreet berekende overlevingsrenten en de som van de bedragen welke bij toepassing van artikelen 45 a, 2°, en 46 a op de individuele fiches voorkomen.

Wanneer een aangesloten lid gebruik heeft gemaakt van de in artikel 22 § 3, 1°, omschreven mogelijkheid tot geldigmaking, wordt van de tussenkomst van de koloniale schatkist het bedrag afgetrokken dat verkregen wordt door de omzetting in rente van het door de betrokkene terugbetaalde kapitaal. Deze omzetting geschiedt gebeurlijk op datum waarop de geldigmaking voltrokken is;

- 2° onmiddellijk, wat de weduwen betreft, die op 31 december 1955 titularis zijn van een overlevingsrente : het verschil tussen de volgens de bepalingen van onderhavig decreet berekende overlevingsrenten en het nieuw bedrag van de vroegere totale rente, bijkomende renten inbegrepen, na de overgang van de op 31 december 1955 van kracht zijnde technische grondslagen naar deze welke vanaf 1 januari 1956 van kracht worden, dit, overeenkomstig de bepalingen van artikel 46, 2°.

§ 3. In geval van toepassing van voorgaande paragrafen, worden, in de berekening van de rente overeenkomstig de op 31 december 1955 in voege zijnde bepalingen, de voorafnemingen van 6 % bedoeld in artikel 31 van het door dit decreet opgeheven decreet van 26 april 1950, niet in aanmerking genomen.

§ 4. Het in § 1 vooropgesteld beginsel geldt eveneens voor de in artikel 47 bedoelde berekeningen, wat de aangeslotenen betreft die op 1 januari 1956 in dienst zijn.

Art. 35

§ 1. De baremische renten worden berekend :

- 1° op grondslag van de wedden welke worden toegekend krachtens de op het tijdstip van de definitieve ambtsneerlegging van de aangeslotene geldende statuten inzake wedden, wat de renten betreft, welke krachtens artikel 5 aan de weduwen van de aangeslotenen, die na 31 december 1955 in dienst zijn, worden uitgekeerd;
- 2° op grondslag van de wedden die zouden toegekend zijn geworden moesten de op 1 januari 1956 geldende statuten inzake wedden van toepassing geweest zijn op het tijdstip dat het recht op rente ontstond, wat de rente betreft, welke krachtens artikel 21 aan de weduwen van de aangeslotenen worden uitgekeerd die vóór 1 januari 1956 de dienst hebben verlaten.

§ 2. Frankgedeelten worden in al de bewerkingen van berekening en van uitbetaling van renten en uitkeringen weggelaten.

Art. 36

De weduwenrenten alsook de wezenuitkeringen worden maandelijks verworven en zijn op voorhand betaalbaar.

In afwachting van de definitieve vereffening kunnen maandelijksse voorschotten, berekend op grondslag van het waarschijnlijk nettobedrag van de rente, worden toegekend.

Elke begonnen maand is verschuldigd.

De renten en uitkeringen nemen een aanvang op de eerste dag van de maand welke volgt op het feit dat het recht op rente doet ontstaan.

Nochtans wordt het definitief bedrag van de rente van de laatste echtgenote, ingeval van toepassing van artikel 7, § 2 slechts berekend binnen drie maanden welke volgen op een termijn van één jaar te rekenen vanaf het overlijden van het aangesloten lid.

Art. 37

Elke titularis die een termijn van meer dan 5 jaar te rekenen vanaf de datum waarop het recht op rente of uitkering ontstaat, laat verstrijken zonder dat recht uit te oefenen, geniet slechts de rente of de uitkering vanaf de eerste dag van de maand gedurende welke de aanvraag wordt ingediend, tenzij de Minister omwille van bijzondere omstandigheden er anders over oordeelt.

Art. 38

Achterstellen van renten en uitkeringen verjaren na een termijn van 5 jaar, te rekenen vanaf de 1ste januari van het dienstjaar.

Art. 39

Elke rente of uitkering wordt bij koninklijk besluit toegekend.

De Koning kan zijn machten overdragen.

Art. 40

§ 1. Elk aangesloten lid is ertoe gehouden, binnen drie maanden na de datum waarop de gebeurtenissen plaats vinden, waardoor zijn verhouding tot de Kas kan gewijzigd worden, deze aan de Minister van Koloniën mede te delen met

name, elke wijziging in zijn burgerlijke stand, alsook geboorte, erkenning, aan-neming of overlijden van kinderen.

Het aangesloten lid brengt ter kennis het bestaan van rechthebbenden die op de door de Kas verleende voordelen kunnen aanspraak maken. De titularissen en gebeurlijke rechthebbenden mogen zelf, in plaats van het aangesloten lid, deze inlichtingen verstrekken.

Het aangesloten lid dat niet binnen de gestelde termijn de verklaringen aflegt verliest zijn rechten en doet de rechten van gebeurlijke rechthebbenden verliezen.

De Minister van Koloniën kan op elk tijdstip ambtshalve tussenbeide komen ingeval verklaringen achterwege blijven of onvoldoende blijken.

§ 2. De weduwe of de wees, titularis van een bij onderhavig decreet bepaalde rente of uitkering, is ertoe gehouden, binnen 15 dagen, de Minister van Koloniën in kennis te stellen van elke wijziging in haar of zijn burgerlijke stand of, wat de wees betreft, van elke uitoefening van een winstgevende bezigheid.

§ 3. Ten onrechte uitbetaalde sommen worden eventueel op de achterstallen van de weduwenrenten vooraf afgenomen of teruggevorderd.

Art. 41 De Minister van Koloniën en de Gouverneur-Generaal of hun gemachtigden kunnen, bij algemene of bijzondere bepalingen, elke maatregel treffen opdat de wezenuitkeringen werkelijk ten goede komen van de wezen.

Art. 42 Gewijzigd bij de wet van 27 april 1970, art. 2, het K.B. van 29 mei 1972, art. 1 en vervangen bij de wet van 28 december 1973, art. 40.

Aan de weduwen van de gewezen personeelsleden van het Bestuur in Afrika, wier geldelijke toestand aandacht verdient en wier rente lager is dan het minimumbedrag dat vastgesteld werd bij toepassing van artikel 29bis of die ten gevolge van de afkoop van de rente of van het terugstorten van het spaartegoed geen recht hebben op enige overlevingsrente krachtens dit decreet, kunnen toelagen toegekend worden.

Deze toelagen worden door de Minister of door zijn afgevaardigde onder de bij ministerieel besluit bepaalde voorwaarden toegekend.

HOOFDSTUK V. Het technisch beheer van de sectie weduwenrenten

Art. 47 Op 1 januari van elk jaar en voor de eerste maal op 1 januari 1956, wordt voor elk op deze datum in dienstverband staande aangesloten lid, het bedrag berekend van de reglementaire overlevingsrente welke zou moeten uitgekeerd worden indien de aangeslotene in de loop van dat jaar zou overlijden. Van dit bedrag worden afgetrokken de verminderde rente welke op grondslag van de nieuwe schalen door middel van de voorgaande persoonlijke stortingen werd verkregen en waarvan sprake in littera a van het voorgaande artikel, alsook de bijkomende renten welke door de koloniale schatkist zouden zijn gestort geworden, vanaf de datum van het overlijden, moesten de wettelijke bepalingen van kracht op datum van 31 december 1955 van toepassing zijn gebleven, zoals deze verminderde rente alsook de bijkomende renten op de individuele fiches voorkomen overeenkomstig artikel 45, a, 1° en 2°. Het uiteindelijk verkre-

gen bedrag vormt de bijkomende overlevingsrente welke dient te worden samengesteld door middel van de nadien te storten persoonlijke bijdragen.

In geval het aangesloten lid heeft gebruik gemaakt van de in artikel 9, § 4, 1°, omschreven mogelijkheid tot geldigmaking, wordt van deze bijkomende samen te stellen rente het bedrag afgetrokken dat verkregen wordt door de omzetting in rente, door middel van nieuwe tarieven, van de reeds met het oog op deze geldigmaking terugbetaalde sommen.

Voor iedere aangeslotene die nog niet de leeftijd van 50 jaar heeft bereikt, wordt de jaarlijkse tot de leeftijd van 50 jaar, behalve bij vóóroverlijden, betaalbare premie vastgesteld, welke nodig is om op de datum van overlijden deze bijkomende rente te verkrijgen. Voor ieder aangeslotene die ouder is dan 50 jaar, wordt de enige premie berekend welke nodig is om, bij het overlijden, deze bijkomende rente te verkrijgen.

Op 1 januari wordt de som gemaakt van de premies, welke nodig zijn en waarvan sprake in de twee voorgaande alinea's, dit, voor al de aangesloten leden die op dezelfde datum in dienstactiviteit zijn. Dit totaal vormt de globale premie welke nodig is.

Anderzijds wordt, op dezelfde datum, het globaal bedrag berekend van de voorafnemingen welke voor het volgende jaar zullen gedaan worden op de bezoldigingen van dezelfde aangeslotenen. Dit totaal vormt de globale te verwachten premie.

Art. 48 Indien de globale te verwachten premie groter is dan de globale nodige premie, wordt het verschil van deze twee sommen in een reservefonds overgebracht.

Indien de globale te verwachten premie kleiner is dan de globale nodige premie, wordt het deficit, in de mate van het mogelijke, door het reservefonds aangevuld. Indien het reservefonds geen actief nalaat om de vereiste compensatie door te voeren, wordt de koloniale schatkist gelast de nodige som te storten om de globale te verwachten en nodige premie in evenwicht te brengen.

Art. 49 Vanaf 1 januari 1956 hebben de ongehuwde aangeslotenen, geen voorbehouden rekeningen meer.

Het bedrag van de op 31 december 1955 vastgelegde voorbehouden rekeningen wordt op 1 januari 1956 op het reservefonds gestort.

Wanneer bij toepassing van artikel 31, § 1, tweede lid, een aangeslotene afziet van zijn spaartegoed, wordt het bedrag ervan eveneens op het reservefonds gestort.

HOOFDSTUK VI. Sectie-verzekering tegen de risico's van ongevallen buiten de dienst opgelopen

Art. 53 Zijn onderworpen aan deze sectie, zij die aangesloten zijn bij de sectie-overlevingsrenten, in zover geen einde is gemaakt aan hun koloniale statutaire loopbaan.

Art. 54 De aangeslotene die minder dan vijftien jaar werkelijke diensten heeft volbracht van wie wordt erkend dat hij ongeschikt is om zijn diensten in Afrika voort te zetten en ze er later te hervatten en die in Europa door een bestendige licha-

melijke invaliditeit getroffen is tengevolge van buiten de dienst opgelopen verwondingen of overkomen ongevallen, heeft recht op een jaarlijkse invaliditeitsuitkering. Deze uitkering geschiedt in dezelfde voorwaarden, volgens dezelfde procedure en overeenkomstig dezelfde berekeningsmodaliteiten als deze vastgesteld door de bepalingen van de decreten inzake koloniale pensioenen, net alsof de verwonding of het ongeval waarvan hierboven sprake gedurende de dienst en uit hoofde van die dienst zou overkomen zijn.

Art. 55 Het aangesloten lid dat tenminste vijftien jaar werkelijke diensten heeft volbracht, heeft, wanneer de ongeschiktheid en de invaliditeit zich in dezelfde voorwaarden voordoen zoals in voorgaand artikel bepaald, recht op een jaarlijkse invaliditeitsuitkering waarvan het bedrag gelijk is aan het verschil dat kan bestaan tussen het bedrag van het invaliditeitspensioen, dat hem zou worden toegekend krachtens de bepalingen van de decreten inzake de koloniale pensioenen in de veronderstelling dat de verwonding of het ongeval gedurende de dienst en uit hoofde van die dienst is overkomen, en het bedrag van het rustpensioen.

Art. 56 De aangeslotene, van wie wordt erkend dat hij ongeschikt is om zijn diensten in Afrika voort te zetten en ze er later te hervatten en die invalide is gedeeltelijk tengevolge van buiten de dienst opgelopen verwondingen of overkomen ongevallen, gedeeltelijk tengevolge van aan de dienst te wijten ziekten of gebrekkelijkheden, heeft recht op een jaarlijkse invaliditeitsuitkering waarvan het bedrag gelijk is aan het verschil dat kan bestaan tussen het bedrag van het invaliditeitspensioen dat hem zou worden toegekend krachtens de bepalingen van de decreten inzake de koloniale pensioenen in de veronderstelling dat de verwonding of het ongeval gedurende de dienst en uit hoofde van die dienst is overkomen, en :

1° ofwel het bedrag van het rustpensioen;

2° ofwel het bedrag van het invaliditeitspensioen tengevolge van ziekten of gebrekkelijkheden, laatste beide pensioenen toegekend ten bezware van de koloniale schatkist en krachtens diezelfde decreten.

Wanneer het aangesloten lid echter geen enkel pensioen geniet, wordt de invaliditeitsuitkering toegekend overeenkomstig artikel 54.

Art. 57 De invaliditeitsuitkeringen bepaald bij artikelen 55 en 56 worden toegekend in dezelfde voorwaarden, volgens dezelfde procedure en overeenkomstig dezelfde berekeningsmodaliteiten als deze vastgesteld door de bepalingen der decreten inzake koloniale pensioenen.

Art. 58 Wanneer het aangesloten lid minder dan vijftien jaar werkelijke diensten heeft volbracht en de coëfficiënt of het totaal der coëfficiënten minder bedraagt dan 10 %, worden de artikelen 3 en 4 van het decreet van 18 januari 1956 betreffende de Koloniale Verzekeringskas, toegepast.

Wanneer de coëfficiënt of het totaal der coëfficiënten minder bedraagt dan 10 %, is geen invaliditeitsuitkering verschuldigd.

Art. 59 Het recht op de verkrijging of op het genot van de invaliditeitsuitkering, toegekend krachtens artikelen 54 tot 58, wordt geschorst :

- 1° tijdens de duur van de hechtenis ondergaan in uitvoering van een veroordeling, hetzij tot een strafdienst van meer dan zes maanden, hetzij tot een criminele straf, hetzij tot een gevangenisstraf van meer dan zes maanden of tot verscheidene correctionele gevangenshoofdstraffen, waarvan het totaal 6 maanden te boven gaat;
- 2° ten opzichte van de aangeslotenen die, wanneer zij veroordeeld zijn tot een strafdienst, tot een criminele of een correctionele gevangenisstraf, zich niet aanmelden om de weerspanning te zuiveren of de straf te ondergaan.

In de bij artikelen 54 en 56, laatste lid, bepaalde gevallen, hebben de echtgenote en de kinderen van de veroordeelde, gedurende de termijn van de schorsing, ten bezware van de Kas - sectie verzekering tegen ongevallen buiten dienst - recht op een weduwenrente en een wezenuitkering welke zij zouden ontvangen indien hij overleden was.

Art. 60

Het aangesloten lid heeft geen recht op de jaarlijkse invaliditeitsuitkering :

- 1° indien de ongeschiktheid haar oorsprong vindt :
 - a) in een misdrijf dat voor het getroffen lid een definitieve veroordeling als dader, mededader of medeplichtige heeft medegebracht;
 - b) in een ongeval overkomen bij het beoefenen van een gevaarlijke sport, van een wilde oefening gedaan in de loop van of met het oog op een wedstrijd of exhibitie, of bij het overdreven snel rijden per auto;
 - c) in een toestand die uit oorlogsfeiten voortspuit;
 - d) in een ongeval overkomen ingevolge overdreven drankgebruik;
 - e) in een ongeval overkomen ingevolge het uitvoeren tegen betaling, van werken voor rekening van een derde;
- 2° indien het aangesloten lid het ongeval opzettelijk heeft veroorzaakt of opzettelijk zijn gezondheidstoestand heeft verslecht.

Art. 61

De jaarlijkse invaliditeitsuitkeringen worden toegekend ten bezware van de Kas - sectie verzekering tegen ongevallen buiten dienst.

Dit verzekeringsstelsel wordt gestijfd :

- 1° enerzijds door een persoonlijke bijdrage welke gelijk is aan 0,35 % van de wedde der aangeslotenen zoals bepaald bij §§ 1, 2 en 4 van artikel 2 van dit decreet en daarop wordt voorafgenomen; voor de periode gedurende welke het lid met verminderde wedde in dienst is, wordt deze bijdrage berekend op grondslag van de volledige activiteitswedde en op de verminderde wedde voorafgenomen; voor de periode gedurende welke het lid zonder wedde in dienst is, is het aangesloten lid verplicht zelf dezelfde bijdrage te storten, zoniet wordt het vervallen verklaard van het recht op invaliditeitsuitkering;

2° anderzijds door een bijdrage welke gelijk is aan deze der aangesloten leden en gestort wordt, hetzij door de koloniale schatkist, hetzij door het betrokken organisme, in het door artikel 2, § 4, bedoeld geval.

Art. 62

§ 1. De geneeskundige commissie en de geneeskundige commissie van beroep, onderscheidenlijk opgericht bij koninklijk besluit van 21 januari 1929 en bij dat van 14 januari 1956, hebben op het stuk van verwondingen opgelopen en ongevallen overkomen buiten de dienst, dezelfde bevoegdheden van advies, van vaststelling, alsook van beroep, als deze bepaald bij dezelfde koninklijke besluiten inzake verwondingen opgelopen en ongevallen overkomen gedurende de dienst en uit hoofde van die dienst.

§ 2. In afwijking van de artikelen 20 van het decreet van 23 juli 1949 en 19 van het decreet van 9 januari 1950, betreffende de koloniale pensioenen, wordt de Raad van Beheer van de Kas gelast zijn advies te geven over elk geschil dat zou kunnen ontstaan bij de toepassing van de bepalingen omtrent onderhavige sectie.

Art. 63

Elke definitieve invaliditeitsuitkering wordt toegekend door de Koning.

De voorlopige invaliditeitsuitkering door de Minister van Koloniën.

In afwachting dat het Rekenhof de invaliditeitsuitkering goedkeurt, mag de Minister regelmatige voorschotten verlenen welke in mindering moeten gebracht op de achterstallen van de invaliditeitsuitkering.

De Koning en de Minister mogen hun terzake geldende bevoegdheden overdragen.

HOOFDSTUK VII. Bepalingen gemeen aan de verschillende secties

Art. 64

Gewijzigd bij de wet van 27 april 1970, art. 3.

De bij dit decreet bepaalde renten, uitkeringen en toelagen worden onderworpen aan het indexstelsel dat van toepassing is op de burgerlijke en koloniale pensioenen.

De kosten welke de indexverhogingen meebrengen zijn ten bezware van de koloniale schatkist. Maar :

- 1° die welke verbonden zijn aan de verhogingen bedoeld in artikel 29bis, § 1, en die welke volgen uit de toepassing van artikel 29bis, § 2, komen ten laste van de sectie weduwenrenten van de Kas;
- 2° die welke verbonden zijn aan de toelagen bedoeld in artikel 42 komen ten laste van het solidariteitsfonds van de Kas;
- 3° die welke verbonden zijn aan de uitkeringen bedoeld in artikel 55 komen ten laste van de sectie verzekeringen tegen ongevallen buiten de dienst van de Kas.

De bepalingen door het decreet van 27 april 1955 tot toekenning van gezinsvergoedingen aan de burgerlijk en koloniaal gepensioneerden worden uitgebreid tot de titularissen van de uitkeringen waarvan sprake in sectie VI.

Art. 65 De Koning regelt de toepassingsmodaliteiten van onderhavig decreet.

Hij stelt de stukken vast welke dienen voorgelegd tot staving van de aanvragen van weduwenrenten, wezenuitkeringen of invaliditeitsuitkeringen.

Art. 66 De moeilijkheden waartoe de toepassing van de bepalingen van onderhavig decreet kan aanleiding geven, worden bij koninklijk besluit geregeld.

Art. 68 *Vervangen bij het decreet van 2 september 1957, art. 2.*

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1956, met uitzondering van de bepalingen die voorkomen in artikelen 9, § 4, 21, § 1, tweede lid, en 22, § 3, en betrekking hebben op de geldigmakingen van sommige dienstperioden. Laatstgenoemde bepalingen treden in werking op de datum van de bekendmaking van dit decreet.

-
- 1 De wet van 9 juli 1969 is niet toepasselijk op de personen die de voordelen van dit decreet genieten (wet van 28 december 1973, art. 42 - B.S. 29 december).
 - 2 De voordelen voortvloeiende uit de wijziging van dit decreet door de wet van 23 maart 1978 worden eveneens toegekend wanneer de gebeurtenis die het recht op pensioen doet ontstaan, zich voorgedaan heeft vóór de datum waarop deze wet uitwerking heeft.
 - 3 De tekst van dit lid, zoals gewijzigd bij art. 85 van de wet van 15 mei 1984, heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1968.
 - 4 Met uitwerking op 6 juni 1987.
 - 5 De tekst van dit lid, zoals vervangen bij art. 66 van de wet van 3 februari 2003, heeft uitwerking met ingang van 6 juni 1987.

Decreet van 17 maart 1958

(A.B. 15 april, p. 553)

betreffende de wezenrente bepaald bij de artikelen 9 en 11 van het decreet van 15 juni 1956.

Art. 1 De toekenning van de rente, bepaald bij de artikelen 9 en 11 van het decreet van 15 juni 1956 ten gunste van de wees die zich wegens zijn fysische of geestestoe-stand in de blijvende onbekwaamheid bevindt om in zijn onderhoud te voorzien, is bij voorkomend geval afhankelijk van het leveren, door middel van medische attesten, waarvan sprake in voormelde artikelen, van het formeel bewijs dat de blijvende on-bekwaamheid is opgetreden voordat de belanghebbende de leeftijd van 21 jaar had bereikt.

Art. 2 Bovenstaande bepaling heeft uitwerking vanaf 1 januari 1958. Nochtans wordt het genot van de rente, bekomen op deze datum krachtens de vroegere bepalingen, door de belanghebbenden behouden.

Decreet van 4 juni 1958

(A.B. 1 juli, p. 970)

betreffende het pensioen der agenten van het Bestuur, van de militaire agenten en van de gerechtsbeambten der Kolonie.

- Art. 1** De bepalingen van het decreet van 23 juli 1949 worden, mits aanvraag van de belanghebbenden, met uitwerking op 1 januari 1956 toepasselijk gemaakt op de personeelsleden-stagiaires die op 1 januari 1946 of op een latere datum in dienst waren van de Kolonie.
- Art. 2** Het personeelslid dat vóór 1 januari 1956 om gezondheidsredenen werd ontslagen en in toepassing van de bepalingen van het decreet van 23 juli 1949 een als pensioen geldende bewilliging in kapitaal heeft ontvangen, verkrijgt, met geldelijke uitwerking op 1 januari 1956, het invaliditeitspensioen berekend overeenkomstig de bepalingen van bedoeld decreet.
- Art. 3** In het bij artikel 2 bepaalde geval, wordt het bedrag van de bewilliging in kapitaal afgehouden van de vervallen achterstallen van het koloniaal pensioen.
- Art. 4** In geval van toepassing van artikel 1 van onderhavig decreet en wanneer de belanghebbenden hun rechten doen gelden tot het bekomen van de opruststellingsrente waarop zij, ingevolge hun prestaties in dienst van de Kolonie, aanspraak kunnen maken, in toepassing van de bepalingen van het gewijzigde decreet van 10 oktober 1945 inzake verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige dood van de werknemers, zal de Koloniale Kas voor werknemerspensioenen en gezinstoelagen aan de Koloniale Schatkist het gedeelte van de rente storten overeenstemmend met de patronale stortingen ten laste van bedoelde Schatkist gedaan; het overige blijft verworven aan de belanghebbenden.
- Art. 5** In geval van toepassing der artikelen 1 en 2 van onderhavig decreet, brengt het laatste proces-verbaal van geneeskundig onderzoek, opgemaakt ten laatste gedurende de termijn van 3 jaar die een aanvang neemt vanaf de datum van de kennisgeving aan belanghebbende van de maatregel die een einde maakt aan zijn koloniale loopbaan, het genot mee van het definitief invaliditeitspensioen zelfs wanneer de invaliditeitscoëfficiënt niet definitief vastgesteld werd.
- Art. 6** De aanvraag waarvan sprake in artikel 1 moet, op straf van verval, gericht worden tot de Minister van Koloniën, binnen de termijn van 5 jaar vanaf de bekendmaking van de bepalingen van dit decreet in het Ambtelijk Blad van Belgisch Kongo.

Decreet van 28 juli 1958

(A.B. 15 augustus, p. 1396)

tot wijziging van het decreet van 23 juli 1949, betreffende het pensioen van het personeel van de Kolonie.

- UITTREKSEL -

Art. 9 In al de decreten betreffende de regeling der burgerlijke en koloniale pensioenen, maken de toegekende pensioenen, wanneer de voorwaarden van ongeschiktheid vereist door elk van deze decreten, vervuld zijn in hun geheel invaliditeitspensioenen uit welke ook de berekeningsmodaliteiten zijn die tot grondslag dienen bij de vaststelling van hun bedrag.

Decreet van 27 maart 1985

(Staatsblad 2 juli)

inzake de pensioenregeling toepasselijk op het personeel van de organismen van openbaar nut behorend tot het Waalse Gewest.

Gewijzigd bij : *het decreet van 27 november 1997 (Staatsbl. 5 december)*

Art. 1 § 1. De wet van 28 april 1958 inzake het pensioen van de personeelsleden van bepaalde organismen van openbaar nut zal toegepast worden onder de voorwaarden vastgesteld bij genoemde wet op de personeelsleden van de organismen van openbaar nut behorend tot het Waalse Gewest evenals op hun rechthebbenden, ten gevolge van een besluit van de Executieve genomen in uitvoering van artikel 2.

§ 2. De bepalingen die de bepalingen van de wet van 28 april 1958 zouden wijzigen, aanvullen of vervangen, zullen van rechtswege van toepassing zijn op de personeelsleden van de organismen bedoeld in de eerste alinea, evenals op de personeelsleden van organismen van openbaar nut behorend tot het Waalse Gewest die reeds aan de genoemde wet onderworpen zijn.

Art. 2 De Executieve duidt onder de organismen van openbaar nut behorend tot het Waalse Gewest (dat het personeel een wettelijk of reglementair statuut verleent) diegenen aan waaronder de pensioenen, de weduwenpensioenen en wezenpensioenen geregeld worden door de wet van 28 april 1958 of diegenen die in aanmerking kunnen komen voor de pensioenregeling voorzien door deze wet.

Art. 2bis Ingevoegd bij het decreet van 27 november 1997, art. 1(1).

Het koninklijk besluit nr. 117 van 27 februari 1935 tot vaststelling van het statuut der pensioenen van het personeel der zelfstandige openbare inrichtingen en der regieën ingesteld door de Staat is onder de bij hetzelfde besluit bepaalde voorwaarden toepasselijk op de personeelsleden van de Dienst voor de Scheepvaart.

De bepalingen tot wijziging, aanvulling of vervanging van de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 117 van 27 februari 1935 zijn van rechtswege toepasselijk op de personeelsleden van de Dienst voor de Scheepvaart.

Art. 3 Dit decreet wordt van kracht op de datum vastgesteld bij besluit van de Executieve (2).

1 Met uitwerking op 1 januari 1989

2 Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 1980 (Besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 29 oktober 1992 - B.S. 24 december).

Decreet van 2 mei 1985
(Staatsblad 22 juni)

betreffende de pensioenregeling van de personeelsleden van sommige gewestinstellingen.

- Art. 1** Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.
- Art. 2** De Vlaamse Executieve kan de instellingen van openbaar nut die afhangen van het Vlaamse Gewest, machtigen deel te nemen aan de pensioenregeling ingesteld bij de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden.

Decreet van 2 mei 1985.
(Staatsblad 22 juni)

betreffende de pensioenregeling van de personeelsleden van sommige gemeenschapsinstellingen.

Art. 1 Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Art. 2 De Vlaamse Executieve kan de instellingen van openbaar nut die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap, machtigen deel te nemen aan de pensioenregeling ingesteld bij de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden.

Decreet van 12 juli 1990
(Staatsblad 13 september)

op de controle van de universitaire instellingen.

Gewijzigd door : *het decreet van 1 oktober 1998 (Staatsbl. 21 november).*

- UITTREKSEL -

VERTALING

FRANSE GEMEENSCHAP

Art. 1 *Gewijzigd bij het decreet van 1 oktober 1998, art. 30.*

Op de voordracht van de Minister, bevoegd voor het universitaire onderwijs benoemt de Regering, bij overlegd besluit, een commissaris of een afgevaardigde van de Regering bij elk van de universitaire instellingen bedoeld in artikel 25 van de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen.

Eén commissaris of afgevaardigde van de Regering kan bij verschillende instellingen worden benoemd.

Art. 3 *Gewijzigd bij het decreet van 1 oktober 1998, art. 30.*

De commissarissen van de Regering genieten de bezoldigings- en pensioenregeling van gewoon hoogleraar. Hun jaren dienst als commissaris van de Regering worden gelijkgesteld met jaren academische diensten.

De afgevaardigden van de Regering bij vrije instellingen oefenen de functie van commissaris van de Regering uit. Zij genieten dezelfde bezoldigings- en pensioenregeling.

Art. 8 *Gewijzigd bij het decreet van 1 oktober 1998, art. 30.*

De commissarissen of afgevaardigden van de Regering die op de datum van inwerkingtreding van dit besluit in dienst zijn, voeren respectievelijk de titel van commissaris van de Regering of afgevaardigde van de Regering. Hun jaren dienst als regeringscommissaris of -afgevaardigde worden gelijkgesteld met jaren academische diensten.

Decreet van 15 oktober 1991

(Staatsbl. 4 januari 1992)

betreffende de pensioenregeling van de personeelsleden van sommige instellingen of ondernemingen van de Franse Gemeenschap.

Art. 1 Dit decreet is niet van toepassing op de "Radio-Télévision belge de la Communauté française (R.T.B.F.)".

Art. 2 De Executieve kan de onder de Franse Gemeenschap ressorterende instellingen van openbaar nut waarvan het personeel een wettelijk of reglementair statuut bezit individueel ertoe machtigen deel te hebben in de pensioenregelingen ingesteld bij de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden.

Indien sommige bepalingen die van de wet van 28 april 1958 wijzigen, aanvullen of vervangen, zijn deze bepalingen van rechtswege toepasselijk op de personeelsleden bedoeld bij lid 1, alsook op de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die ressorteren onder de Franse Gemeenschap en die reeds aan bedoelde wet onderworpen zouden zijn.

Art. 3 Dit decreet treedt in werking op 4 december 1982.

Decreet van 17 december 1997
(Staatsblad 25 februari 1998)

betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde en tot de stage toegelaten personeelsleden van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden.

Gewijzigd bij : *het decreet van 4 april 2003 (Staatsbl. 9 mei)*

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK II. Organieke regeling

- Art. 2** De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening verleent een rustpensioen aan haar vastbenoemde en tot de stage toegelaten personeelsleden en een overlevingspensioen aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden.
- Art. 3** De in artikel 2 bedoelde pensioenen worden toegekend onder de voorwaarden en op de wijze bepaald in de pensioenregeling die van toepassing is en zal zijn op de ambtenaren van het federale bestuur van de Staat, behoudens de afwijkingen opgenomen in dit decreet.
- Art. 4** *Gewijzigd bij het decreet van 4 april 2003, art. 2 (1).*

Voor de berekening van het rustpensioen worden de diensten en de ermee gelijkgestelde perioden bij de vroegere Nationale Maatschappij der Waterleidingen, de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening of een door hen overgenomen waterleidingsdienst in aanmerking genomen voor 1/55e per jaar.

De restructuratiebonificatie, voorzien in de rechtspositieregeling van de personeelsleden van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, wordt in aanmerking genomen voor de vaststelling van de referentiewedde die als grondslag dient voor de berekening van het pensioen.

De bevoegdheden die in de pensioenregeling voor de ambtenaren van het federale bestuur van de Staat toegewezen zijn aan de Administratieve Gezondheidsdienst worden ten aanzien van het personeel van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening uitgeoefend door een geneeskundige dienst, aangesteld door de raad van bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening.

HOOFDSTUK III. Financiering van de pensioenen

- Art. 5** § 1. De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening waarborgt de uitbetaling van de in artikel 2 bedoelde pensioenen.
- § 2. ...
- § 3. De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening staat eveneens in voor het beheer van de financiële middelen, inclusief de uitbetaling van de in artikel 2 bedoelde pensioenen.
- § 4. De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening wordt gemachtigd om deel te nemen aan de door de wet van 14 april 1965 ingestelde regeling tot vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenregelingen van de openbare sector.

HOOFDSTUK IV. Inwerkingtreding

Art. 13 Dit decreet heeft uitwerking met ingang op 1 januari 1987, met uitzondering van artikel 4, tweede lid dat in werking treedt op 1 januari 1996.

1 Met uitwerking op 1 januari 1999.

